

Obec Leskovec

Úvod - Popis.

Na silnici Valašské Meziříčí - Brumov po které svého času slavný dějepisec český František Palacký chodival do Třebčína kdež studoval, mezi 6 a 7 km od Vsetína rozkládá se po obou její stranách naše dědina Leskovec. Protéká jí říčka Lenice, která pramení pod horou Makytou a pouc cestou i v Leskovci posílena několika horokými potůčky, spěje bystrým tohem dále k Ústí, kdež vlivá se do Horní Bečvy.

Zeměpisná
poloha.

Po obou stranách jest údolí z prava i zleva lemováno dosti vysokými kopci, které patří ke skupině hor Vachých, jež složeny jsou ponějvíce z vrstev eocénových. Tyto jsou velmi jednotvárné, složeny ponějvíce z vrstev balvanitého křemenného pískovce, jenž slove magurským. Do něho místy vloženy jsou břidlice slídnatopisčité, jily břidličnaté a jemné pískovce. Zkamenělin je poskrovnu, také nerosty a rudy jsou velmi vzácné. Nejvyšší horou je Petráčov, vysoký 535 m a opředěný pověstmi o pohladech, kteréž ostatně jsou prý i na Boněchku po zbojníkách. Tráť Tradiško a na Sklepiskoch ukazuje snad na bývalou tvrz. Za smílkou stojí studánka, řeka u zelezničního mostu. Tvrdí se o ní, že voda její zapáchá sírou. Odtud i její jméno.

2

De miněni geologii provází tato voda objevující se i na jiných místech Karpat naf-
lová xřídla.

Okolí. Nejbližší vesnice v okolí snadno přístup.
Komunikace. Ne jest k severu Ústí 3 km vzdálení, co do poč.
tu domů a obyvatel menší; k jihu jest dědina
Polanka rovněž 3 km vzdálená ale větší než
Leshovec. Obě leží na silnici Val. Mexičiči - Bu-
mov. Asi v polovici cesty mezi Leshovcem a Po-
lankou odbočuje okresní silnice na pravo do
uzavřeného údolí v němž skryta malá vesnice
Seninka, stejně daleko od nás jako předešlé
dvě dědiny.

Horší jsou však komunikační poměry
na východě a západě. Na těchto stranách vy-
pinají se horské zalesněné hřbety, přes něž ve-
dou jen polní a lesní cesty téměř vůbec nejezd-
né. Proto s dědinami východními Hověšim a
Zděchovem, a západně ležící Lhotou, Liptálem
a Rokytnicí udržují se styhy celkem nepatrné.
Těchto cest používají pěšci a dojdou do Hověš
za hod., na Zdechov za , do Rokytnice za
do Lhoty za a do Liptála za

Chceme-li se dostatí povozem do prvně jmenova-
ných dědin, nutno jeti oklikou po silnici přes
Ústí. Do Hověš jest asi 9 km, do Zdechova 15.
Do vesnic západních nutno jeti oklikou přes
Vsetín. Jest pak do Rokytnice 8 km, do Lhoty
12 km a do Liptála 15 km cesty.

Chaloupky naší dědiny rozsety jsou po obou stranách silnice a tím nabyla obec typu čisté silničního. Zahradky kolem nich plné ovocného stromů a květin tvoří jedinou zelen, z níž tu a tam vykukuje šindelová střecha domků. Pasek máme málo, což je na Valašsku zjevem velmi vzácným.

Typ vesnice.

Nejbližší paseky jsou: na pravé straně, Mlynářová č. 10, u Lokavců, Jan a Josef Juríček č. 96, u Valentů, Trochta č. 66, u Kopeckých, Jiří Vychopen č. 28, na Hostinách, dále skupinka domů, u Machálků, totiž Jan Martinec č. 91, Mart. Juríček 102, Jos. Juríček č. 67 a Pav. Machálek č. 53. Nejvzdálenější paseka jen 1/2 hod. vzdáleným jest Josef Juríček č. 61, u Polušku. Na levé straně je pasek méně: Mart. Mucha č. 94, u Jamů, Mart. Vychopen č. 54, u Kupčáků. Písně u Senínky jest skupina 3 stavení: Kolba č. 7, Jan Ledidla č. 55, Josef Bělíček č. 95 s přírůstkem, u Luckých.

Paseky

Celkový počet domů jest 106, z nichž je dřevěných 86 a zděných 20. Jest jisto, že v budoucnu ustoupí dřevěné stavby zděným. V nákladech stavebních není již valného rozdílu, za to v pevnosti a trvanlivosti jest rozdíl velmi značný.

Počet domů

Celková výměra katastru obce jest 985 ha. Z toho převážnou část zabírají lesy, lesní kultury a pastviny. Obec sama vlastní sobě z výše uvedené výměry 112 ha.

Katastr

Kraj náš patří k nejhornatějšímu kraji

4
celí Moravy. Polí a luk jest málo. Již složení
půdy dává tušiti, že naše polička příliš úrodná
nejou. Jedině pole na rovině po obou březích
Lince pouze zanesena humusovitou půdou z po-
vodní a zátop, splácí našemu lidu jeho těžkou
a namáhavou práci. Ostatní polnosti, a těch je
většina, rozsety jsou po stráních a kopcích. Věni-
kla větráním stínu a mají půdu těžkou, vrstvy
nepatrné. Práce na nich jest namáhavá a
nevýdělná. Na příkrých polích třeba i dvou pá-
rů dobytka a tří lidí, aby mohlo býti zoráno.
A při vůči té dřině, uhodí-li nepřehledný rok, neskli-
dí hospodář ani tolik, co vysej. Našemu rolníkovi
nedostává se ani potřebného hnoje. Dobytek se to-
tíž přes léto denně vypásá a tak mnoho hnoje
přijde na zmar. Káma se vesměs skumuje pro ne-
dostatek peněz. Proto podestýlá se dobytek listím, z
něhož hnoj nemá valné ceny. Na umělá hnojiva
není s dostatek peněz, ač nutno přiznati, že se jich
počíná stále víc a více používat. A přijde-li
potom nějaká živelní pohroma, je po úrodě.
Tyto dostávají se vždy po řadě let jistě.

Nejméně přístupné pozemky ponechány
na lesy a pastviny. Lesy jsou listnaté a jehličnaté.
Proječ ubývá, a pokud jsou ponechány, děje se tak
z nutnosti: aby hospodáři měli s dostatek steliva.

Polní plodiny.

Paří se tu všim druhům obilí: žito, pšenice,
ječmen, oves. Je se i puzice - směs žita a pšenice,
pohanka, ječa krmná, zelí; méně len a konopí.

5
Brambory, u nás „zemňáky“ zvané, sází každý, když ne na svém, tedy na pachtovaném poli. Tyto se xelím neb mlékem a černým chlebem jsou často jedinou potravou chudých v době zimní.

Z ovocného stromoví pěstují se různé druhy jabloní z nichž nejcennější jsou „jaderničky“. Z hrušní nejznámější jsou „dule“, k jídlu čerstvé sice nevhodné pro tvrdost, ale sušené jsou chutné. Bývalo tu dříve mnoho švestek - „trnek“. Stromy však postiženy padlím, usychají, a tak jich valem ubývá. Stejně mizí i ostatní ovocné stromoví. Staré se kácí a mladé se nevysazuje. Ovoce se většinou suší a ponechává pro soukromou potřebu. Odpro- dává málokdo. Slivovice se tu nepálí.

Ovocnictví.

Z domácích zvířat chová se hlavně hovězí dobytek a to jen krávy. Krávy jsou živitelkami, jimi rolník obdělává svá políčka a vykonává ostatní práce. Odchovávaní dobytek jest také jediným zdrojem příjmů našich zemědělců, neboť půda poskytuje tak málo plodin, že na jejich odprodej není ani pomyslení. Na prstech jedné ruky spočítali bychom rolníky, kteří vystačí se svou úrodou ode zni do zni. Ostatní musí od jara již přiku- povati.

Domácí zvířena.

Koni chová se málo; ne však z důvodu ze- mědělských, ale za účelem vydělečným je hospodáři mají. Jezdí s nimi do panských lesů a odvázejí těžké náklady dříví do většinských pil neb na nádraží.

Racionelní chov ovec zanikl již úplně.

6
Nynější rolníci jich nechovají více než 1-2-3.
Kupují je na jaře u hovězských pasekářů, přes
léto s krávaní je vyřásají a na podzim řezni-
kům prodávají. Tím se také nějaký gros přivý-
dělají. Přes zimou nechová se v Leskovci ani je-
dině.

Tím jest rolníkovi kráva, tím je chu-
dině koza. Ty chová každý chudás. Od jara do si-
my je snadno přepase a na zimou se nějaké to
seno sřene, nejčastěji pachtováním trávníků a
jetelín.

Starí včeláři vymřeli a s nimi vymřeli
i včelíky. Mladí hospodáři nevěří dosud pro ně
dostatek zájmu, ovšem ku své vlastní škodě.
Jsou tu jen tři občané včeláři.

Králíků chová se mnoho pro maso. O ho-
dech a svatbách předkládá se hostům co lahůdky.

Slepice jest hojně. Vajíčka a kuřata se dobře
zpeněží na trhu. Husi začíná se chovati mnoho,
hlavně pro peří, na podzim se prodávají. Holubi
chová se něco málo párů - spíše se zalíbily než
pro užitek. Také kachny se chovají, ale jako
drůbež trhová.

Z veřejných budov jsou nejpiěknější ordo-
bou obce dvě školy: stará r. 1852 vystavená s věží
a zvonkem. Každou třetí neděli konají se v ní bo-
hoslužby českobratrské. Nová či horní škola je
stavěna roku 1895 a je v ní umístěna první tří-
da. Druhá třída provisorně dána do staré školy.

Máme tu dvě pily a dva mlýny, vesměs

Veřejné
budovy.

Průmysl.

na vodní pohon zařízení. Hostince jsou dva, tra-
fiky rovněž dvě. Obchodů jest pět. Z řemeslníků pou-
ze dva hováři.

Ze posledního sčítání lidu napočteno tu při-
tomných 573 obyvatel, a to 274 mužských a 299
ženských. Všichni byli národnosti československé.
Náboženství bylo 571 českobratrského evang. (-99,6%)
a 2 katolíci.

Obyvatelstvo.

Hlavním zaměstnáním obyvatelstva jest ovšem
polní hospodářství. To však nevynáší tolik, aby si
naš lid mohl ostatní potřeby, jichž hospodářství
neposkytne, opatřiti. Proto chápá se každé příleži-
tosti k vydělku. Pracuje stejně u regulace řeky
jako při stavbě dráhy. Mládež, zvláště ženská,
odchází do služeb na Kanou. Mužská mládež
táhne zase do Ostravy, která silně vyvinutým prů-
myslem a uhelnými doly shýtlá možnost dobrého
vydělků. Někteří pracují už po několik let při
melioracích pozemků. Několik 10 občanů nalézá
zaměstnání ve většinšých továrnách na nábytek
z ohýbaného dřeva a v nožárně. Před válkou cho-
dívalo tam z Leskovec přes 30 lidí.

Zaměstnání
obyvatel.

Řemeslům nevěnuje se téměř nikdo. Nemí
pro ně patřičného porozumění. Snad také proto,
že učení hned nevýdělává, kdežto nádeník vydě-
lává hned. A peníze u nás opravdu potřebí více
než kde jinde. Naši lidé také potřebují řemeslníka
málo, pomáhajíce si sami všelijak a hledí si po-
třebné věci udělati doma.

Leskovec patří k politickému okresu

8
vsetinskému. Na Vsetíně jest kromě politické
správy také okresní soud, berní úřad, berní správa,
okresní školní výbor, okresní silniční výbor, poš-
tovní a telegrafní úřad. V místě máme poš-
tovní sběrnici. Listovní, peněžní a balíkové zásil-
ky jednou denně - kromě neděle - odváží a pře-
váží povozná pošta jezdící mezi Polankou a
Vsetínem. Železniční stanice jest rovněž na Vse-
tíně. Nejbližší železniční zastávka jest v Ústí
na lokální trati Vsetín - Velké Karlovice.

Náboženství.

Evangelici zdejší přísluší k oběma sbo-
rům na Vsetíně, dolnímu a hornímu. Tyto tu
byl utvořen filiální sbor. Před válkou pomýšlelo
se i na stavbu kostela, pro nějž zakoupeno
vhodné stavení tam, kde jest stará kovárna
naproti hřbitovu. Připraveno také i vápno, ale
výbuchová válka úmysl ten přehazila. Po-
měry hospodářské, vyvinuvší se po válce, ne-
jsou stavbě nijak příznivé. Možno říci, že
podnik tento je na dlouhou dobu znemožněn.
Katolíci patří k farnímu úřadu v Polance.

Význačné názvy
parcel.

Nejdůležitější názvy jednotlivých tratí
našeho katastru jsou:

1. Rudlovy, Strakov, Strámy, Nездoby,
Varečný, Vch Inoz, Lipky, Duhé, Zadní Hona,
Rovenka, Uvrtka, Kůty, Pletenka.

2. Zapetráčovi, Humenci, Podnivčí.

3. Uvrtě, Zahumenní, Hádliško, Přední a
zadní stráně, Paseky, Kopec.

4. Díl, Kancíkova jáma, Kivy, Na žlebě.

9

Závrsí, Hrabníky, Záhořanice, Ve Straňách, Na
Peninkách.

5. Na Uhoch, Uvexe, Bukoviny, Kriminál,
Dolinka, Drahy, Kopeck, Zlábký, Laxe.

6. Polušky, Březiny, Plánava, Inoze, Le-
lenčice, Lárika, Paseky.

7. Jedlovina, Nivka, Skalka, Dubovina,
Všek, Lásky, Rovence.

8. Lese, Zleby, Bonečko, Hradisko, Skle-
pisko, Niva, Závrsí, Jamy, Podlišké, Dluhé.

Podnebí jest celkem chladné, zvláště v Podnebí.
zimě, kdy od severu často fučívají studené větry,
neboť údolí naše jest právě k severu otevřeno.

Deště bývá pravidelně hojně.

Bylo-li zde již promluveno o domácím Divoká zvěř
zvířectvu, jest jisté na místě zmíniti se o zvěři di-
voké. Zajíců jest málo, koroptví ještě méně. Tu
a tam zahloudí sem z některého panského revíru
srnec, někdy zjeví se i divoká ovině. Lišek je dosti,
i kun a tchoří. Příčinou malého stavu zvěře jest
nerozumné hubení a pilně se provozující pytláctví.
Z ptactva, které oživuje naše lesy, dlužno jmeno-
vati: datly, strakapůdy, žluny, sojky, tuhýky,
kukačky, sýkory, drozdy, kosy a jiné drobnější
zpěvné ptactvo. Rok jak rok při tahu ptáku
objevují se na Penici 1-2 packové.

Válka světová.

Zastřelením následníka rakouského trůnu Františka Ferdinanda a jeho choti v Sarajevě 28. června 1914 - kterážto zpráva do Leskovic došla 29. června - rozpoutána byla Rakouskem, které štválo Německo, děsná válka, které se účastnilo států.

Pěkně o tom napsal Rexek - Dolenský:

„Postavena byla proti sobě milionová vojska, národ proti národu, bylo bojováno na souši, mořích i ve vzduchu, druhdy kvetoucí krajiny obraceny byly v pouště, města v sutiny, přišerní hrůzy plnily po 4 léta ovzduší světa. Děsná litice válečná použila nejdokonalejších a nejchoubnějších zbraní, jakých duch lidský vymyslíl na vraždění lidstva. Smrtné stony milionů pronikaly nebesa upějce o právo a spravedlnost, volajce lidství.“

A když moře bíd a utrpení rozlilo se po národech, vyšli synové a otcové naši do končin země, aby bránily spravedlnost, právo a lidství. Vylévají svatou krev v zápasu s tyranstvím a nejhrubším násilím. Potoky slz a krve smývaly stáletí krůvy s našeho národa, odplavily smut a kal, který na něj nanášel rod Habsburský od stáletí.

„Za děsného lomozu střel a podkopů hácely se trůny, zbudované loupežemi a výboji. Působil na zápasisti velihý muž, náš slavný Osoboditel J. G. Masaryk a z drápu teutonského draka vysvobodil bílostnou houbici, naši svobodu, naši samostatnost.“

Vyhlášení války Německu dne 28. července 1914

na den sv. Anny svou náhlostí překvapilo všechny a uvedlo v nesmírný úžas. I počátku, kdy odešla na bojiště první výzva a brzy po ní i druhá, bylo všeobecné mínění, že válka dlouho nepotrvá. V této víře byli lidé utvrzeni rychlým postupem ruských vojsk, která již před vánocemi téhož roku stála u bran Krakova. Obyvatelstvo naše chystalo se přivítati močnou a vítěznou vojsku slovan-ského Ruska, považující je za své osvoboditele.

Bohužel, brzy na to ruská armáda dala se na ústup a spojitá vojska rakousko-německá zatlačila je daleko do ruského vnitrozemí.

Vojenské úřady nařídily o vánocích přehlídky dosud nesloužících občanů, kterých odvedeno mnoho. Tu již každému vtíraly se na mysl zlé předtuchy, které také neklamaly. Válka protáhla se na dobu 4 let. Rok co rok byli přehlíženi zbylí doma muži a odváděni za obětí rozpínavému militarismu rakousko-německému. Málokdo uchráněn byl dobrodiním bojovati „za vznešeného císaře a širší vlast“. Jen z naší dědiny vykonávalo vojenskou službu na poli válečném 88 mužů. Ztráta 1/5 občanstva, a to těch nejzdatnějších, měla za následek úpadek polního hospodářství. Půdu obdělávaly většinou samotné ženy s dětmi. Stále rekvizice obilí a dobytka ničily hospodářství měrou nebyvalou. V roce 1917 dostoupila všechna utrpení a nedostatky způsobené válkou již značné výše, neboť nedostávalo se čásem a místy potřebného satstva, obuvi, paliva a ku konci již i někde potraviny nejnnutnější.

Ukázala se také válka znamenitým zkuseb-

12
ním kamenem šlechtnosti lidské povahy. Tak
mnohý ukáral se sám ve skutečnosti necitelným
sobcem za jakého by ho nikdy lidé jinak ani narva-
ti se neodvážili. Ještě nade vše pochybnost, že nespráv-
ným udáváním zásob stal se odhad všeobecný men-
ším než byla skutečnost a křátilo-li se ještě to má-
lo, vyřovaly se ceny věcí nejnútnejších do rávratné
výše.

Byli pak i takoví, kteří majíce dosti hojně
zásoby, nechtěli ani za přehnanou cenu bližnímu
odprodati, vymlouvající se, že počkají ještě dál, že to
nevychodí za pletku. Mysleli, bláhoví totiž, „že až ne-
bude nic, musí každý dát, co se bude chtít!“ Mezi
bídami válečnými jest válečná lichva jednou z nej-
horších bíd.

Na památku stůjž zde charakteristický do-
klad ku lichvě remákové. Úroda remáku byla na
podzim 1916 zabavena. Nemohly se volně prodávati,
a byla též ustanovena maximální cena. Byly sta-
noveny také přísné tresty na obcházení vydaných
nářezů. To vše však nevedilo pranic, aby od pod-
zimem 1916 až do pozdních dnů 1917 nechodily každo-
denně přes Leskovec se Voetina zástupy lidí, kteří
shupovali po okolních obcích remáky bez jakéhokoliv
povolení, bez omezení jakéhokoliv ceny, ač před tím by-
lo úředně zjištěno, že řádných zásob remáku nema-
jí. A nechodila to snad jen chudina, nýbrž i zá-
maxnější měšťané, úředníci i dámy lepší společnosti
s notnými břemeny na zádech. Všichni ti, kteří na

podzim své značnější přebytky nečestně zatajili a dobře je pak i před vojenskou hlídkou skryti dovedli, aby je pak až do říjí za neuvěřitelné ceny a jen po malých částkách prodávali, zda nejsou válečnými lichváři nejhoršího zrna, na něž předlouho po válce jen s hrůzou bude pamatováno. Neboť co jiného zasluhují takoví, kteří mne tím, co jedni v nezměrném strádání na frontě s nasazením vlastního života bojují, oni sami pěkně doma v klidu a pohodlí nemilosrdně ochuzují vlastní své spoluobčany. Odhánějící je s cynickými posměšky od svých plných stoliv.

Trpěli pak takovouto lichvou nejen chudí, kteří přepláceti nemohli, ale i všichni ostatní bezzemkoví, zvláště však ti, kteří nechtěli lichvě napomáhati.

Pravou egyptskou metlou chudého lidu byli polští židé, kteří před postupujícími ruskými vojsky odešli z Halicě do vnitrozemí a rozvezeni úřady do všech okresů. Shybovali po dědinách kde co, nešetříce penězi. Šel-li pak chudák k polníku něco koupit, byla jeho typická odpověď: „Kolik dáte? Polský žid dal tolik a tolik.“ Nechtěl-li chudák rhynouti hladem, musel zaplatiti aspoň tolik, co polský žid. A tak ceny všech věcí přímo den ze dne stoupraly do závratných výšek.

Níže uvádíme ceny některých potřeb. V prvním sloupci jsou uvedeny ceny předválečné, ve druhém pak ceny z roku 1916; první jsou v haléřích, druhé v korunách.

1 kg mouky 0 ps.	36-40	2-7	1 kg fazolí	10-14	7.-
" " chleb.	24-26	2-5	" hrachu	24	10.-
" chleba černého	14-16	1/2-4	" čočky	30-40	10.-

1kg ryže	32-40	30-	1m ³ dříví tvrdého	K 6.-	30-
1kg másla	190-200	40-	olej lněný	K 6.-	30.-
1kg tvarohu	14	2-	mužské střevíce	K 12.-	100.-
1kg bylinky	60	5-	dělnické kalhoty míser.	2.60	50.-
1kg brachu & jakosti	18	7-	botky dámské	12.-	120.-
1kg jablek	36	3-	rukavice dámské	0.80	16.-
1kg cukru	72	1.20	dámský kabát zimní	30.-	600.-
1kg hovězího masa	60	4.80	dětské botky	5.-	40-60
1kg telecího masa	160	7-	cižba nití	h 36-40	60.-
1kg vepřového masa	240	28-	podrážky pro 15 letého	2.-	19-24
1kg pšeni	K 13-16	40-100	lístrová zástěra	5.-	68.-
1q ovesa	K 8-10	36-40	puncůchy	1.-	30.-
1q ječmene	K 13-15	36-60	kabát muž. zimní	K 40-60	600-800
1q brambory	K 6-8	20-60	ženská košile	K 2.-	38.-
1kg sušených ovoček	24	5.-	zápalky	h 2	20 h
1kg jablek	24	4.-	triková košile	1.60	25.-K
1kg ječmene hrup	19	3-7-	klubko bavlny	60h	4.-h
1kg pohanky	50	7-	cumel	12h	6.-h
řepka	200	5.-	vlákn	K 10-15	120.-
káva jakosti I	1.60	15.-	pytel	h 40	10.-
1kg sádla	200	50.-	dláňový kartáč	h 16	3.-
1kg providel	48	6.-	řepa	-	16.20
1q uhlí	2.30	6.-	dělnická mzda denní	3K	14 K
m ³ dříví měkkého	2.50	13.-	mzda učitele 30 let pús.	9-	9.-

Později se tyto ceny daleko ještě zvýšily a platilo se: za 1kg másla až 80.-K, 1kg mouky 20 až 30K, 1kg cukru 20K, vajíčko 2K, 1l mléka 5K, 1m³ dřeva tvrdého 80K, 1q bramboru 200K, 6kg zelátka 500 až 600K ačkoliv průměrně stanovená

15
cena za 1 kg byla 30 K, 1 m plátna 60 K, vysoké boty
200 K, za lékařskou návštěvu 120 K, s povozem však 200 K.

Zatečný dobytek ve 14 roce odváděn byl za si-
jedně stanovené ceny jen dobrovolně. Od roku 1915 však
jiz nuceně, v Leskovci měsíčně 2 až 3 kusy. Tak za
krávu 4 q 35 kg těžkou dostal hospodář 1000 K. Pro-
náme-li ceny jiných potřeb s cenou dobytka odváděného,
seznáme, že si za stržené peníze mnoho nekoupil.

Některé věci, jako petrolej (1-2 l na měsíc),
cukr, mouka, tabák a krupice (jen pro děti a nemocné)
prodávány byly jen na listky. Často se stalo, že listky
byly, ale zboží nebylo. Mouka byla takové jakosti -
řekali jí jetelová - že nebyla k jídlu vůbec. Proto ji
dávali lidé kozám a prasatům. Ani těm nešla k du-
hu a nejedno zvířátko po ní zdechlo. Míchali totiž
nesvědomití lidé do mouky sádku, řeziny a jiné věci.
Káva, čaj, mýdlo, a koření nebyly vůbec k dostání.
Mýdlo si tu a tam vařili z loji, sádku, dokonce i z
másla. Z nedostatku petroleje svítivalo se dráčkami
či loučemi jako za starých časů. Svítivalo se kde
jakým tukem, třeba i špatnou vaselinou na boty.

Špek se musel úřadům odváděti, a oves
1 kg z každého zabitého kusu. Máslo odváděno na
váhu dle počtu chovaných krav.

Mlýti ve mlýně mohl každý jen s povole-
ním úřadů a pouze předepsané množství. Kdo
si chtěl semlít více, musel to učiniti tajně, nejčastě-
ji v noci. Poněvadž veřejné mlýny byly pod velmi
častou kontrolou úřadů, krizovány hlavně na pasekách

16
proti vůli a bez vědomí úřadů malé mlýny,
ve kterých se tajně mlelo. I v Leshovci zřízen
takový mlýn při čísle 67 „u Machálků“. Byl
však úřadům prozračen, vykonána tam náhlá
prohlídka, zabaveno asi 8 q obilí a mlýn za-
pečetěn.

Tabák na počátku války míchán
s bukovým listím, později kouřilo se jenom
listí na tabák zpracování. Prodáván byl také
nezpracovaný tabák 1 kg za 3 K. Přes všechny
zákazy šli si lidé tabák doma. Ligareta špat-
né jakosti stála 1 K. Doutníků nebylo.

I lihovina byla poorně potix. Každý hostin-
ský dostával na týden 14 hl piva. Kořalky bylo
v roce 1915 málo, v roce následujícím ještě méně
a v roce 1917 a 1918 již nic. Tak bez zákonitých
nařízení zavedena prohibice.

Ženy, mající muže na vojně, dostávaly
měsíční podpory. Tyto vypláceny byly berním
úřadem, později obecním úřadem. Na počátku
války vyplaceno zdejšími ženám měsíčně asi
2000 K, v pozdějších letech 18 až 24 tisíc K za mě-
síc. Pro nedostatek zboží nemohly ženy tyto pod-
pory utratiti a proto jimi splácely dluhy na ma-
jítka věřící. Tímto způsobem zbavili se téměř všick-
ni polníci tíživých břemen.

K metle drakoty přistoupilo ještě řádění
nakažlivých nemocí: úplavice a španělské chřipky.
Úplavice byla rozšířena sice hojně, ale ve stupni zivotu

ne nebezpečným. Vyzádala si u nás oběti. Zemřeli:
Rozina Jurčová č. 79 a její dva synové Josef a Pavel,
Katerina Zgarbová č. 45, Marie Machálková č. 53
a Františka Muchová č. 44.

Spanielskou chřipkou onemocněli většinou mla-
dí lidé, z nichž pak nejvíce srohodná děvčata ve věku ko-
lem 20ti let. U nás sklátila předčasně v hrob 23 letou
Veroniku Muchovou č. 19, 22 letou Marii Geržovou č.
26 letou Annu Jurčkovou 102, 14 letou Ant. Martincovou a 24let. Jo. Háštného.

Školství za války silně utrpělo. Koncem ú-
nora 1915 nastoupil zdejší učitel Trávníček jednoroční
vojenskou službu. Byl v Brně, pak v Halle, později v
Gossensassu pod Brennerem v Tirolsku. Po jeho odchodu
vyučoval správce školy sám až do října 1917, kdy zem.
ská školní rada svolila, aby industriální učitelka vy-
pomáhala při literním vyučování 11 hodin týdně, zkrá-
tivši ji za to vyučování ženským ručním pracím.

Návštěva školy byla chatrná. Nebylo ani ji-
nak možno, neboť rodi, zvláště větší, museli doma vy-
pomáhati při pracích domácích i polních. Bylo pak dosti
usedlosti v obci, kde porůstalé ženy s dítkami samy
obdělávaly svá pole, samy vedly celé hospodářství, ježto
nebylo lze nikoho najati.

Nechme mluvit suchá čísla: procento zameš-
kání činilo na celé škole v roce 1914/15 3.4%, v roce 1915/16
22.5%, v roce 1916/17 18.2% a v roce 1917/18 19.2%. Stejnou
š. návštěvu vykazuje druhá třída v roce 1916 v měsíci květ-
nu 53.7%, v červnu 49.9% a v červenci dokonce 63.4%.
Důsledky toho dostaví se později, zvláště až mládež s

18
tímto nedostatečným vyděláním dospěje a převezme
samostatné řízení svých i obecních záležitostí.

Někteří občané, stojící v popředí obce starali
se více než bylo nutno, aby jimi milovanému Rakou-
sku nedošel brzy dech, a snažili se svým vlivem přico-
biti, aby se hojně upisovalo na rakouské válečné půjčky.
Zápisů ve školní kronice a výpovědi účastníků to potvr-
zují. Zní doslovně: „V prosinci 1916 upisována ve zdejší
obci 5 válečná půjčka velmi hojně. Ač byl stanoven
pro celou obec obnos 10.000 K., upsalo se v obci celkem
přes 25.000 K., takže byl předpis 2 1/2 krát přepsán“. Rov-
něž i při upisování 6 válečné půjčky v červnu 1917
držela se obec upsavši přes 8.000 K. Ve škole upsáno
3900 K. V prosinci 1917 upsáno na 8 válečnou půj-
čku 15.000 K., a v červnu 1918 na 8 válečnou půjčku
20.000 K. Tedy: na 4 válečné půjčky věnovali občané
přes 68.000 K., obnos to velmi značný.

Někteří vojáci, dostavší se do zajetí ruského,
francouzského nebo italského, vstoupili v dotyčných
zemích dobrovolně do československých legií, utvořených
za účelem znovudobytí svobody národu československé-
mu. Dokázali tak nejen své národní uvědomění,
ale i ochotu obětovati své životy ideálu národní
svobody. Jsou to a ruských legií:
ad. des. Josef Vychopen č. 28, od 8. Slezského pluku;
vojín Jan Martinec č. 3 od 11. pluku Fr. Palackého;
četař Josef Ruda č. 93. od 12. pluku M. R. Stefánika
Ve francouzských legiích sloužil Josef Mucha č. 25
u 21. pluku ex. desátník.

V italské legiích byli Pavel Mucha č. 97 u
a Jan Křehák č. 98 u

Kromě legionářů dostali se do zajetí ruského:
František Rexniček č. 4, Josef Mucha č. 6, Jan Mucha č.
7, Jan Machálek č. 9, Josef Labaj č. 10, Josef Labaj č. 14,
Jan Bělíček č. 13, Josef Mucha č. 15, Josef Šťastný 26,
Jan Kadlec č. 43, Jan Levčík č. 47, Pavel Lukášek č. 48,
Martin Šťastný č. 58, Martin Vychopen č. 62, Jan Talas
č. 63, Jan Škyvara č. 65, Jan Juríček č. 96, Pavel Masar
č. 84,

V Itálii byl Jan Vychopen č. 70 a Karel Ledidla č. 77.

Dlouho trávající válka vyřadala si ovšem
značných obětí na životech lidských. I někteří naši
občané vylili drahocnou krev svou za lepší dny svého
národa. Na válečném poli padli:

na ruské frontě Jan Mucha č. 15 a Josef Mucha č. 51;
na italské frontě Jan Labaj č. 18.

Válečnými útrapami zahynuli: Josef Vašík
č. 27, Jan Vychopen č. 28, Jan Zgarba č. 35, Jan Vychopen
č. 37, Karel Ledidla č. 55, Josef Masar č. 1.

Nevěstni jsou z ruské fronty: Jan Bělíček
č. 13, Jan Mucha č. 31, Jan Machálek č. 53, Jan Labaj
č. 73, Štěpán Šťastný č. 78, Josef Šťastný č. 78, Pavel
Vychopen č. 92, František Šťastný č. 101;

z italské fronty Jan Bělíček č. 36.

a ze srbské fronty Pavel Machálek č. 89.

Dlužno zde také vzpomenouti bývalého uč-
tele zdejšího Josefa Filipi - ho, jenž zemřel od xraně-
ní granátem v jedné vídeňské nemocnici.

Vě svobodné vlasti - československé republice.

Dne 29. října 1918 došla do naší obce zpráva, že Rakousko oznámilo svým protivníkům, že nemůže dále bojovati, vzdává se a prosí o mír. Ještě však radostnější zvěstí bylo, že zástupci českého národa převzali 28. října 1918 vládu do svých rukou, že stali jsme se svobodným národem ve svobodném státě. Vyplnila se tu věštba slavného učitele všech národů pro věru z vlasti své do ciziny vyhnaného, která napsal ve spisku „Křesť umírající jednoty československé“ v roce 1650: „Věřím i ja Bohu, že po přejití vichřic hněvu, hrůchy našimi na hlavy naše uvedeného, vláda věcí tvých k tobě se zase navrátí, ó lide český!“

Státní převrat vykonal se bez boje a bez obětí na lidských životech, neboť boj za svobodu byl vybojován za hranicemi zbraněmi hrdinných legií v Rusku, Itálii, a ve Francii, jakož i cestou diplomatickou pod vedením J. G. Masaryka, Edvarda Beneše, generála M. R. Štefánika a jejich pomocníků.

Vlna bezmexného nadšení a radosti porlila se po zemích českých a slovenských. Po třistaletí porobě byli jsme konečně samostatní. Radovali se vsichni upřímní Čechové a Slováci, zarmoucena byla jen srdce našich nepřátel: Němců a Řidů, zarmouceni byli i mnozí Čechové, kteří vykli si již příliš na rakouský chomout

a jimž dařilo se dobře ve stínu opelichaných peruti
černého dvojhlavého orla. Nemohli hledět do jasné,
oslňující záře vycházejícího slunce Svobody!

Podle monarchie litovali zejména také ma-
jitelé válečných půjček, neboť věřili ve vítězství ně-
meckých zbraní.

Njakého zvláštního dojmu převrat na
zdejší obyvatelstvo neučinil, a nebyl také nijakým
způsobem oslaven.

Měl však blahodárný vliv se stránky kul-
turní. Pořádáno tu mnoho poučných přednášek a pu-
bických oborů lidského vědění, jmenovitě však osvětlován
lidu dosah a význam převratu. Počítována také okam-
žitá potřeba knihovny ku vzdělání lidu. Mládež měla
se rychle k dílu. Organisována pouze v národně soci-
ální „Omladině“, založila tu knihovnu spolkovou a
ochotnický divadelní kroužek. Ve prospěch knihovny
vykonána sbírka dům od domu. K ní připojen
výtěšek z několika zábavních večírků a tak získá-
no 260 K. Obnos odevzdán p. řídícímu učiteli Zelenému
jenž opatřil knihy. Někteří občané darovali také ně-
kolik knih a tak obdržela knihovna do vinku asi
11 cenných svazků. Knihy byly ihned půjčovány. Za-
znamy však psány na jednotlivé listy, které straceny
a nelze dnes zjistiti, jak hojně byla knihovna čtenáři
používána.

Divadelní ochotnický kroužek, nemaje po-
třebného jeviště pořádal jen zábavní večírky, jejich
výnosu použito k nákupu knih do spolkové knihovny

Dne 1. května 1919 konána slavnost pamětního stromu, sázení lípy svobody poblíž hřbitova na obecní výpusti, za přítomnosti a součinnosti všehere místní školní mládeže tak i škole již odrostlé v národním kroji, všech přítomných v obci legionářů a vojnů, jakož i četného obecního. Po přiměřené delší řeči správce školy a posmrtné vzpomínce všech padlých zdejších vojnů deklamovali žáci vhodné básně a zapěli přiměřené vlastenecké písně. Provoláním nehynoucí slávy padlým vojnům, československé republice, jakož i jejímu prvnímu prezidentu byla slavnost skončena.

Na jaře téhož roku konány volby do Národního shromáždění. Kandidovala strana republikánská, čes. soc. demokratická, komunistická a čes. socialisti. Největšího počtu hlasů soustředila kandidátka strany republikánské.

Rovněž v jara vykonány první volby do obcí. U nás vystaveny tři kandidátky:

- I. strany maloročníků a chalupníků v Leskovci
- II. strany rolnické československého venkova.
- III. druhé strany rolnické.

Výsledek voleb byl, že do obecního zastupitelstva zvoleni za kandidátku I: Josef Holub č. 90, Jan Levík č. 5, Karel Chmelář č. 104, Pavel Mucha č. 97, Pavel Laža č. 71, Jan Surý č. 73.

za kandidátku II: Jan Mucha č. 25, Jan Bělíček č. 36, Martin Hrtan č. 85, Jan Vychopen č. 52, Jan Srba č. 38, Jan Palaš č. 63.

za kandidátku III: Jan Vychopen č. 33, Pavel

Vychopen č. 92 a Martin Vychopen č. 81.

Obecní zastupitelstvo zvolilo si ze svého středu starostou Josefa Holuba č. 90, náměstkem Jana Muchu č. 25, radními Martina Křtana č. 85, Pavla Muchu č. 97, a Jana Vychopně č. 33. Obecním pokladníkem zvolen Jan Mucha č. 25, který svůj úřad nastoupil 1. července 1919.

Proto v tomto roce skládány dvoje účty obecní. První za dobu od 1/1. do 30/6. složil bývalý starosta Jan Vychopen a vykázaly příjmy 4.128.79 K a vydání 2.784.27 K. Druhé účty sestavené Janem Muchou za dobu od 1/7. do 31/12. měly příjmy 4.098.32 K, vydání 5.059.58 K.

Chudinské účty vykázají příjmy 419.73 K, vydání nebylo. S rolníkem Jiřím Vychopněm č. 62 sjednána smlouva ohledně stravování a výchovy Marie Masářové za denní poplatek 1.60 K.

Tabákových výrobků spotřebováno za 6.267.10 K. Nakažlivými nemocemi obyvatelstvo postixeno nebylo.

Šepec jest jeden, žurčák Martin č. 102; Slabomyslných jest pět: Josef Masář, Anna Šťastná 78, Antonín Šťastný 78, Josef Mucha č. 86 a Jaroslav Bělíčků č. 13. O Josefa Masáře, úplného sirotka postarala se obec tím způsobem, že nařídila občanům rolníkům by ho stravovali a opatrovali bezplatně, a píce rolník větší 14 dní, rolník menší 7 dní.

Obvodním lékařem jest Dr. Lova ze Usetína. Dosavadní porodní asistentka Anně Šafaříkové z Polanky dána výpověď dnem 30. června. Na její místo nastoupila

dne 1. července 1919 Anna Surovcová a Vlasti za počin odmě-
nu 100 K.

V letošním roce narodilo se 21 dětí, z nichž
jest 12 chlapců a 7 děvčat. V jarních měsících narozeno
6 dětí, v letních 5, v podzimních 8, v zimě 2.

Zemřelo 14 osob: 8 pohlaví mužského a 6 po-
hlaví ženského. Ve stáří do 1 roku zemřelo 5 osob, do dvou
let 2, 1 osoba 20 letá a ostatní čtyry ve věku 74, 75, 76 a 77
roků. Tyto poslední jsou: Josef Mlynářik č. 23, Anna
Šťastná č. 83, Rozina Mlynářiková č. 23 a Marie Talašo-
vá č. 16. Největší počet úmrtí připadá na zimní a letní
měsíce - po 5 případech. V jarních měsících zemřely 4 osoby,
v podzimních tudíž nezemřel nikdo. Průměrné stáří
bylo 23 roků 3 měsíce 17 dní.

Snatky uzavřeny 4, vesměs církevní.

Škola ve zdejší obci jest jednotřídní s poboikou.
Vyučuje se dle osnov pro školy dvoutřídní. První třída u-
místěna jest v nové škole, druhá ve staré škole. Tato
účelu vyučovacímu naprosto nevyhovuje. Na počátku
školního roku, 1. září 1919 zapsáno 124 žáků. Řídícím
učitelem jest Josef Zelený, učitelem Václav Trávníček.
Již koncem září 1919 vrátil se z vojny, ale ihned opustil
místo zdejší stav se učitelem v Brně na Dlouhé třídě.
Později došel dekret, jímž přikázán prozatímně minister-
stvem školství a národní osvěty na státní měšťanskou
školu v Užhorodě na Podkarpatské Rusi. Správce
školy vyučoval obě třídy sám. Docházka školní se již
zlepšila. Zaměškana návštěva činila v obou třídách
průměrně 14,1%, vesměs omluveného.

6
Školní slavnosti konány dvě: 20. října IX. Dětský den
a 28. října oslaven den osvobození. Při první vybráno
37 90 Kč pro péči o mládež v Brně, při druhé 27 12 Kč
jež zaslány ústřed. výboru Národní jednoty pro jiho-
západní Moravu v Brně.

Městanskou školu navštěvoval Josef Štátný
č. 26, zimní hospodářskou školu na Všetíně Josef Purý
č. 73 a Ant. Vychopen č. 28.

V noci, ze dne 8. na 9. července 1919 byly
v celém porúčí řeky Senice jakož i na slovensku veli-
ké průtrže mračen. Senice rozvodnila se tak, že není
zde pamětníka podobné povodně. Sebrala břehy, lávky,
mosty - i řekový seninský - chalupy i hospodářské sta-
vení a odnesla mnoho stromů a úrodné prsti, jinde na-
nesla opět množství kamení a písku na lúka i
pole. Zničila zde také celou letos slibně po hrázích
valky započatou opět regulaci Senice až do základů.

Škoda, na území obce Leskovce způsobená
odhaduje se na 80.000 Kč. „Tak hrozí nám po pěti
hladových letech i šesté,“ nařikali lidé.

Dne 9 září žaluje u obec. úřadu Jan Bělíček
č. 84 na Jana Purého č. 73, že mu přejel přes jetelinu a
pohanku. Odhadci zjistili škody 15 Kč. Purý zaplatil jen
povici, druhou půlku Bělíček slevil. Kromě toho za-
platil Purý odhadcům za námahu 8 Kč, za „obsednutí“
obecní rady 2 80 Kč. - Pro polní pych potrestán 27/7.

Parížek pokutou 10 Kč. Dvakrát byl obeslán, ale nedostavil
se. Až mu bylo pohroženo exekucí, nesložil pokutu do 3
dnů, umoudřil se a zaplatil.

Rok 1920.

Rok tento započal drahotou všech životních potřeb. Ceny všech věcí i potravin stoupaly jak stejnou měrou klesala cena peněz. Nejlépe osvětlí tyto drahotní poměry ceny. 1 kg mouky pšeničné dle jakosti stál 4.40, 5.40 až 6.40, žitné mouky 5.60, cukru 7.20 K, soli 1.70 K, kávy horší jakosti 40 K, mýdla 16 až 19 K, pyže 8.30 K, 1 krabička zápalek 24 hal. Dobytek rovněž zdražil. Za pěknou krávu dostalo se až 10.000 K.

Hotového jmění obec neměla, rovněž ne dluhů. Obecní účty vykazaly příjmu 18.082.09 K, vydání 17.617.15 K, tudíž přebytek 464.94 K. Píráček vybíráno 275%.

Bohudíky, letos nebylo žádných závelních pohrom.

Zvláště citelné bytové nouze u nás není. Každý má svoji, byť i malou, chaloupku. Jen učitelka mě. práci má nevhodný byt.

Hostince máme dva, což úplně postačí, aby v nich mnozí občané utráceli poslední peníze. Daň dobrovolně odváděná molochu tabákovému činila v tomto roce 22.855.20 K. Oproti loňsku stoupla 9 1/2 krát. Příčinou bylo značné zdražení kuřiva tabákovou reží.

Chudinská pokladna přijala v tomto roce 441.55 K, vydání nebylo žádné. Chudého Jos. Masare strávil obec „z pořádky“. Pepec jest jeden, H. Juříček č. 102. Jemuž obec na svůj náklad vystavěla domek ještě před

světovou válkou. Tyž se pak pravákal, že nadále od
obce žádných podpor pořadovati nebude.

V tomto roce narodilo se 15 dětí. Z nich
bylo 6 chlapců a 9 děvčat. V jarním období narodilo
se 4, v létě 5, na podzim 5 a v zimě 1 dítě. Počet
narozených oproti minulému roku zmenšil se o 6.

Zemřelo 14 osob, a sice 8 osob pohlaví mužského
a 6 osob pohlaví ženského. V dětském věku jich zemřelo
6; ostatních 8 bylo dospělých. Pět osob bylo z rodin děl-
nických, 9 z rolnických. Největšího stáří dosáhli: Martin
Kovářák č. 72 - 72 roky, Jiří Palaš č. 81 - 76 roků a Pavel
Palaš č. 34 - 70 roků. Na jaře zemřelo 4, v létě 6,
na podzim 2 a v zimě rovněž dvě osoby. Průměrné
stáří zemřelých osob činilo 45 roků 7 měsíců 8 dní.

Smátek uzavřeno letos 6, vesměs církevních.
Pět jich bylo z rodin rolnických, jeden z učitelského
stavu, totiž zdejší ind. učitelka Fr. Smídková se
provádala.

Plot kolem zdejšího hřbitova byl již velice
chatrný a proto byl opraven za přispění evangeliků
z Polanky, kteří k tomu účelu věnovali 250 K.

Veřejných studní nemáme ač bylo by jich
nutně potřeba. Značná část občanů nemá vlastní
studně, je nucena choditi pro vodu do řeky. Požívání
této vody může snadno býti příčinou vzniku nakaž-
livých nemocí.

Obvodním lékařem jest p. Dr. Lova ze Usetína,
porodní asistentkou Anna Řezníčková z Ústí, které
vyplaceno z obecní pokladny 50 K odměny.

Jako minulá léta, tak i letos zemská školní rada povolila další trvání pobočky při zdejší škole. Dnem 1. března nastoupil tu učitelskou službu p. Josef Živochý, rodem ze Vsetína. Tím konečně po několika letech zavedeno opětně pravidelné vyučování. Jmenovanému učiteli ponechala obec zdarma byt ve staré školní budově. Předchůdce jeho musili totiž z bytu platiti.

Dosavadní správce školy Josef Zelený dán byl zemskou školní radou na trvalý odpočinek. Působil zde od roku 1883, tedy plných 37 let, odchovan tu celé generace občanů. Jeho přičiněním vystavěna v roce 1895 nová školní budova. Odstěhoval se na Vsetín, kterizto město zvolil si za své bydliště. Po vykonané práci ve prospěch svých spoluobčanů zasvěcení, nechtě užívá v klidu zaslouženého odpočinku!

Správu školy od 1. září vedl prozatím uč. Josef Živochý, načež místo vypisáno k definitivnímu obsazení. Zadatelé byli dva: Jos. Kunvár, spr. školy v Lenince a Jos. Ruda, učitel v Jasence, t.č. ještě v legiích na Sibiři vrátivší se koncem měsíce září domů. Okresní šk. výbor jmenoval zatímto správcem Jos. Rudu a zemská školní rada jej potvrdila definitivně. Od 1. listopadu do 30. téhož měsíce vyučováno normálně v obou třídách. Ale již 1. prosince uč. Josef Živochý nastoupil vojenskou službu a vyučování pro nedostatek sil učitelských bylo zase polo-denní.

Dosavadní místní školní rady byly rozpuš-

30
tění a ustanoveny nové dle nového zákona. Za učitel-
ský sbor vstoupil do míst. šk. rady říd. uč. Josef
Ruda, z obecního zastupitelstva Jan Lurj č. 73 a
Jan Mucha č. 25. Náhradníky zvoleni: Martin
Hrtan č. 85 a Jan Levčík č. 5. Ustavující schůze
konána 27. prosince. Přítomnému zastupci okr. šk.
výboru p. Lud. Gabrielovi složili všichni členové slib
republiky. Při současně vykonané volbě funkcionářů
zvolen předsedou Jan Lurj, místopředsedou Jan
Mucha č. 25.

Zápis do zdejší školy konán 1. září. Zapsáno
bylo 129 dětí. Navštěva byla pravidelná. Celoroční
zameškání školy činilo 9.4% vesměs omluveného.
a jest menší o 4.7% než minulého roku.

Do měšťanské školy na Vsetíně docházel
Josef Šťastný č. 26, Anna Vychopnová č. 28 a Fr.
Chmelářová č. 104. Do zimní hospodářské školy
rovněž na Vsetíně chodili: Josef Lurj č. 73, Karel
Urban č. 8 a Antonín Vychopen č. 28.

Školní slavnosti konány dvě: 7. března
a 28. října.

Obecní knihovna jistě plnila svůj úkol,
vzdělání lidu. Bohužel, nebyly uchovány žádné
listiny a proto nelze utvořit si obraz o její čin-
nosti.

Divadelní ochotnický kroužek rovněž nepodává
žádného přehledu své činnosti. Patrně chut ku práci
po prvním vletu ochabla.

8. ledna zřízena volební komise za účelem

sepsání a vedení voličských seznamů. Za I stranu
rolnickou zvoleni členy: Jan Mucha č. 25. a Martin
Hrtan č. 85, náhradníky Jan Vychopen 52 a Jan Bě-
liček č. 36. Za II stranu rolnickou vysláni členové
Jan Vychopen č. 33 a Martin Vychopen č. 81, náhrad-
níci Pavel Vychopen č. 92 a František Mucha č. 15.
Strana maloročnicků a domkářů jmenovala členy
Karla Chmeláře č. 104 a Jana Surého č. 73 a náhrad-
níky Pavla Laxu č. 71 a Jana Levčíka č. 5.

V ránu udeřil blesk do stodoly Martina
Muchy č. 31 právě, když hospodář s plnou furou obilí
šel na mlát. Svěžená skoro celá úroda se rásohami
píce shorela. Hospodáři ani dobytek nic se nestalo.
Škoda odhadnuta na 10.000 K.

Správa panství J. Drehera v Brumově
nabídlá obci ku koupi les Inoze, ležící v kata-
stru zdejší obce. Obecní představenstvo přijalo tuto
nabídku s poděkem. Svolovalo volání schůzi všech
poplatníků, věc byla jim zřetelně vysvětlena a s
návrhem všichni souhlasili. Učiněn tedy dotaz
ohledně ceny - ale správa panství neodpověděla
vůbec. Patrně sehnala, že panství tomuto nehrozí
v blízké době rábor a parcelace a dle toho také
se řáídila.

Do svazku obce přijat Pavel Mucha č. 97,
podem ze Seninky a narozený v roce 1879.

Pro polní pych potrestána pokutou 5 K
ve prospěch chud. fondu Kateřina Vlhová. Kromě toho
ploxila 1 K pol. hlídači Jir. Vychopenovi, jenž ji při činu chytil.

Rok 1921.

Obecní hospodářství v tomto roce nevykazuje zvláštních změn. V obecních účtech příjem činil 27 703.95 Kč, vydání 23.216.47 Kč. Přírůstek vybíráno prouhých 50%.

Úroda v letoším roce byla celkově uspokojivá, živelních pohrom nebylo.

Levy životních potřeb rástaly na téže výši jako loni; drahota tudíž nepolevila.

Občané naši již mnohokrát uvažovali o vysušení všech pozemků, ležících po levé straně silnice. Letos přikročeno k činu. Obecní zastupitelstvo usneslo se dne 12/2. aby zahájena byla akce pro odvodňování pozemků na katastru zdejší obce. Ustaven ihned komitét jemuž uloženo zahájití přípravné práce. Členové byli: Jan Holub č. 90, Jan Vychopen č. 33, Martin Hrtan 85, Jan Levčík č. 5 a Jan Šurý č. 73. Počátek velmi důležitě akce učiněn. Který by přinesl našemu poličku prospěchu.

V měsíci únoru, a sice ve dnech 16, 17 a 18 vykonalo se ve zdejší obci první sčítání lidu v osvobozené vlasti. Sčítacím komisárem jmenován zemskou politickou správou řídící učitel Josef Ruda. Sčítáním zjištěno u nás 105 domů ale 108 bytových stran. Tedy jen 3 rodiny neměly svého vlastního stavení. Přítomného obyvatelstva napočteno 573 duší. Z toho mužského pohlaví 274, ženského 299 osob. Všichni občané byli národnosti československé a státní příslušnosti téže. Dle náboženství bylo 571 evangelíků - 99.6%, a 2 katolíci. Naše obec je rájisté nejeran-

zeličtější ze všech vesnic zdejšího okresu. Než by občané
také dle zásad evangelických žili a jednali! Provnáme-
li výsledky sčítání nynějšího s předšlým z roku 1910,
shledáme, že ubylo 9 osob. Úbytek zaviniily ztráty ob-
čanů ve světové válce a zmenšení počtu porodů v této
době.

Bytové poměry jsou celkově uspokojivé. Několik
rodin rádo by si opatřilo svůj vlastní dům, ale přílišná
drahota stavebního materiálu zdržuje jich od dobrého
úmyslu.

Dělnictvo hledá zaměstnání ve vsetinských továr-
nách, kdež však mnoho práce není. Musí tudíž shá-
něti výdělek jak se dá.

Chudinský fond přijal 441.50 Kč a vydání nebylo.
Spotřeba tabáku rok od roku stoupá. Letos pro-
kouřili Leskovjané plušnou sumičku : 49.068.60 Kč.

Zdravotní stav obyvatelstva byl dobrý, infekč-
ních nemocí nebylo. Lepec jest u nás 1, slabomyslný je
5. Uraz při svém povolání utrpěl Klovariák č. 27.
Byl přejit vozem. Zlomena mu noha, avšak vyléčen
ve vsetinské nemocnici.

Porodní asistentce Annie Řezničkové z Ústí
vyplacena roční odměna 50 Kč.

Počet narozených dosáhl čísla 20, o 5 více než
roku předšlého. Dle pohlaví bylo 9 mužského a 11
ženského. Roztríděno dle ročních období připadlo na
jaro: 3, na léto 6, na podzim 4 a na zimu 7 porodů.
Zemřelo 13 lidí, a to 4 pohlaví mužského a
9 pohlaví ženského. V dětském věku zemřely 4 děti,

v dospívajícím 1 a v dospělém 8. Na jaře byly případy úmrtí 3, v létě 3, na podzim 3 a v zimě 4. Děla měšťanů bylo 6 zemřelých z rodin rolnických a 7 z dělnických. Průměrného stáří dožili Leskovjané 33 roky 8 měsíců 4 dní. Největšího stáří se dožili: Rozina Vychopnová č. 30 - 69 let a Terexie Lukášková č. 104 - 70 let.

Inatku uzavřeno 13, všechny církevní.

Zvířata domácí uchráněna byla i letos jakýchkoliv nákaz.

Školství nedoznalo valných změn. Pobočka při zdejší škole byla letos stabilisována. Na počátku roku v měsíci lednu vyřídil správce školy sám. V únoru ustanovena výpomocnou učitelkou literní Malva Rudová, což správce školy, bývalá zdejší ind. učitelka. Taž výpomáhala jen do 30. června. V měsíci srpnu propuštěn byl z vojenské služby učitel Jos. Živočij a od 1. září tu znovu nastoupil. Za mobilisace proti Maďarsku byl 27. října opět povolán k činné službě vojenské, ale již 24. listopadu se vrátil.

Dne 1. září zapísáno do obou tříd 115 dětí. Čtenškov školu na Vsetíně navštěvují: Alois Mucha č. 25, Anna Vychopnová č. 28, Fr. Turá č. 73 a Frant. Chmelajová č. 104. Obchodní školu v Krásně navštěvoval Josef Šastný č. 26. Procento zaměškání školy - 92.

Hlavnosti školní konány dvě: 8. března a 28. října. Žáci věnovali čes. zem. komisi pro mládež 50 K a mrazáčkům v Králově Poli 65 K.

Obecní knihovna zdejší patřila dosud „Omladině“

organizované mládeži při straně národní sociální. Dne 2. února učinila obec s „Omladinou“ smlouvu dle níž obec převzala od spolku dosavadní knihovnu bez zvláštní náhrady a zavázala se, že kromě zvláštního poplatku 50 h za každou hlavu ročně povolí ve prospěch knihovny vybrati vstupné při jedné zábavě a dá na svůj náklad zhotoviti řádnou skříň. Zároveň provedeny volby do knihovní rady a zvoleni: Jan Ševčík č. 5., Karel Chmelář č. 104, Fr. Labajč. 73 a Martin Ševčík č. 92. Knihovníkem ustanoven řádn. uč. Josef Ruda, jenž ještě téhož dne se funkce ujal. V tomto roce zakoupeno 5 knih a stejný počet obdržela knihovna darem. Koncem roku čítala knihovna již 103 svazky. Přičteno 216 svazků a to 211 zábavných a 5 poučných. Vypůjčovateli bylo 48. Celkový příjem činil 354 K a kteréhož obnosu obec přispěvek byl 200 K, výnos vstupního ze zábavy 115 K a 39 K vybráno na poplatcích z půjčování knih. Vydání měla knihovna 104 K. Nejčtenější knihy byly: Smilovského spisy výpravní, Lovci štěstí, Moje první láska, Suplentova sárka, Čarovné oči, Dary života, Pět neděl v baloně, Za štěstím, Pouta mrtvé lásky, Straň chudých lásek.

Osvětovou činnost vyvíjela osvětová (knihovní) komise a divadelní ochotnický kroužek.

Osvětová komise pořádala dvě přednášky: „Pravy na staroměstském náměstí“; přednášel p. řídící uč. Rous z Bystřičky. Druhá přednáška „O Kahyjře“ se světelnými obrázky proslavena p. řídícím uč. Plachým z Liptála. Účast byla na obou slušná asi kolem 100 osob na každé.

Ochotnický divadelní spolek uspořádal několik zábavných večerů a ponejprve shrál divadelní kus „Zelení hajové“, veselhra od J. F. Karasa. Návštěva byla velká vedor tomu, že nescházelo po dědině hlasů, že to přijdou rozbit. Kus se líbil a byl také za týden opakován. Hráno na jevišti, jehož kulisy xrobeny z odřezků a polepeny obyčejným balicím papírem. Stálo asi 280 K. Začátek tedy těžký. Ale ulehlná vůle a chut ku práci xdolaly i tyto překážky.

V tomto roce došlo také k založení hasičského sboru. Půspělo k tomu xajisté založení sboru v sousedním Ustí a ještě větší měrou pud sebexáchrany v případě požáru za větrného počasí, což by znamenalo xháru celé dědiny. O xřízení sboru usilováno již dříve. V roce 1909 neb 1910 pořádal zde schůzi učitel Frant. Suldovský z Polanky. Výsledek byl negativní. 25. července 1914 učitel Václav Blabolil „podal výboru obce xádoucí vysvětlení“ jak čteme v obecní knize protokolů a „všichni souhlasí se xřízením hasičského sboru, vzhledem však k důležitosti tétož navrhuje, aby se konečné usnesení stalo při nejbližší příští schůzi.“ Za tři dny na to vypukla světová válka a xležitost odsunuta na dobu pozdější. Teprve letošší rok xpusobil xnovuoživení tohoto pořadavku. Ustavující schůze konána v říjnu v hostinci pi Smilkové. O významu a důležitosti hasičstva promluvil říd. uč. Plachý z Liptála. Přihlásilo se přes 30 členů vesměs činných a vykonány volby funkcionářů. Starostou sboru zvolen říd. uč. Josef Ruda, náčelníkem

37

Jan Vychopeň č. 33, jednatelem a pokladníkem Jos.
Živočij, zdejší učitel.

Příjem spolku v tomto roce činil 1064 80 Kč
vydání pouhých 10 Kč. Činnost většiny slohu v tomto
roce pro pohročilou dobu nemohl spolek vyvinouti.

V říjnu nastaly velmi nebezpečné dny pro
mír, nedávno těžce vybojovaný a nesmírnými obětmi
a hoří vykoupený. Dne 26. onoho měsíce přijel potajmu
bývalý císař rakouský Karel ze Švýcarska do Uher
aby tam znovu převzal a zmocnil se vlády. Dosaze-
ním Habsburků na uherský trůn bylo ohroženo trvá-
ní naší republiky. Proto nařídil pan prezident mo-
bilisaci některých ročníků vojska. Současně mobi-
lisoval náš věrný spojenc Jugoslaviie. Maďarská
vláda domocena vystoupiti vojensky proti excisáři
jenž rajat a vydán Angličanům jimž odvezen do
rajeti na ostrov Madeiru, kdež později na chřipku
zemřel. Když nebezpečí války minulo, nařízena
demobilisace. Lidé si oddechli bojice se nové dlouhé
vojny. Průběh mobilisace byl v Leskovci zcela
normální.

Posvazku obce přijati: Karel Chmelář, kovář
rodem z Liptála, Jan Jurica z Polanky nar. r. 1866
a Jan Jurica rovněž z Polanky nar. r. 1892, Josef
Hromada rodem z

Rok 1922.

Obecní hospodářství v tomto roce bylo celkem pravidelné a nevykázovalo žádných podstatných změn. Stížností na nevyplácení účtů obecním pohladníkem bylo hojně. Obecní pokladna přijala na hotovosti Kč 33 816.19, vydala Kč 21 426.15 Kč. Přírůstek vybraný v tomto roce 710%.

Pohrom živelních, které náš kraj velmi často navštěvují, byla obec ušetřena. Úroda polní byla celkem dobrá. Zemáky urodilo se úžasné množství, jako nikdy před tím nebylo. Přirozeně, že i cena jejich silně poklesla: ze 100 Kč na pouhých 20 Kč. Někteří „chytráci“ spekulovali a neprodávali je na podzim domnívajíce se, že na jaře bude po nich větší poptávka a lépe je zpeněží. Ale přepočítali se! Po vysázení zbyly jim ještě plné sklepy. Prodávány pak 1 q za 10 - 12 Kč i s dovozem na Vsetín. V dědině nebylo jim možno vůbec prodati.

Věškeré potřeby doznaly v tomto létě valných změn. Vše v ceně klesalo, tak ku př. maso až na 5 Kč za 1 kg. Příčinou byla deflační politika ministra Dr. Rasína, který hleděl zvýšiti kupní cenu naší koruny hlavně snižováním mezd a platů, kterážto politika, namířená proti chudým vrstvám, získala mu mnoho nepřátel. I průmysl náš byl touto akcí postizen. Výrobky naše stály se pro cizinu příliš drahými, ztrácel zahraniční trhy, továrny přestávaly pracovat, nastávala nezaměstnanost. Marně naši lidé hledali

práci. Nebylo jí, o groš začala být nouze což potrvalo po celý rok.

Dne 29. ledna povolilo obecní představenstvo s spolu s finanční obecní komisí 20.000 Kč na regulaci říčky Lenice proti pile p. Hromady, kdež povodně ničily obecní pastviny.

Kned v měsíci lednu a únoru uhodily kruté mraxy. Téměř po celé dva měsíce silně mrzlo a sněžilo a nic by jen jediný den tálo. V té době počala se šířit epidemie chřipky, na štěstí v podobě daleko mírnější než v roce 1918. Mezi školní mládeží řádila jen v I. třídě u dětí od 7 do 8 let. Žáci nejmladší, 6 let a starší 9 let nemoci touto netrpěli. V malé míře objevily se na jaře i spalničky a raněty průšních klaz. Všechny tyto nemoci neměly žádných vážných následků pro zdraví onemocnělých. Zemřelo ani jediné dítě.

Jako zvláštní úkaz přírodní budix zde poznamenána pozdní bouřka. Dne 30. října o 3/4 7 večer několikrát se silně zablyšklo a zahmčelo.

Obvodním lékařem zůstal nadále pan Dr. Jovaxe Vsetina, porodní asistentkou Anna Řezníčková z Ústí, které dána za letošní rok odměna 50 Kč.

Narozemých dětí bylo v letošním roce 20, týž počet jako loni. Chlapců se narodilo 11, děvčat 10. Do období jarního spadaly 3 porodny, do letního 6, do podzimního 4 a do zimního 7.

Smrt phosila nám 12 osob: 8 pohlaví mužského a 4 pohlaví ženského. Ve věku dětském zemřely 4

vesměs ve stáří do jednoho roku. Ostatní zemřeli všichni ve věku dospělém. Dle povolání bylo z rolnického stavu 8, z dělnické třídy 4, ze živnostenské 1 a ze živnostenského 1. Největší úmrtnost vykazují období podzimní a zimní po 4 případech, jaro 3 a léto 1. Vysokého věku dosáhli: Jan Mucha č. 86 - 66 let, Jan Průnšský č. - 62 léta, Jan Zgarba č. 45 - 74 roky, Jan Bělíček č. 13 - 62 roky, Marie Holubcová č. 34 - 68 r., Veronika Stehlíková č. 77 - 77 let. Leskovjane dožili se letos průměrného stáří 42 r. 4 mē. 7 dnů.

Snatků uzavřeno 6, oproti loňsku o 7 méně. Žádný snátek nebyl civilní; všechny církevní.

V učitelském sboru zdejší nastala změna. Dosavadní učitel Josef Živočich přeložen od 1. září do Jasenky a na jeho místo ustanovena učitelka z Ústí Jaroslava Pistorová, rodem z Prahy.

Po prázdninách nastoupilo do školy 105 dětí, o 10 méně než minulého roku. Do prvního školního roku zapsáno jen 7 dětí - důsledek válečných let. Navštěva školy se zlepšuje. Celoroční zaměstnaní činí 8% a jest o 1-2% více předšlého.

I letos navštěvují některé děti měšťanskou školu na Vsetíně. Jsou to: Alois Mucha 25, Martin Holubec 68,

Slavnostními dny byly letos: 8 března a 28. říjen. Leské zem. pěči o mládež darovalo částku 45 K.

Potřeba výstavby školy pocituje se rok od roku stále naléhavěji.

Obecní knihovna prospívá dobře plnic své kulturní poslání. Používána byla hojněji než roku minulého. Číslo mluví zřetelně: půjčovateli bylo 64, svazků půjčeno 399, z toho 378 zábavných a 21 poučných. Prijato 549 Kč. Obec poskytlá 50 Kč a 170 Kč vybráno na vstupném. Poplatků z půjčování přijata 79 Kč.

Počet knih rozmnožen koupi o 17, darem získáno 5. Koncem tohoto roku měla tudíž knihovna 135 svazků. Nejčtenějšími knihami byly: Pulpani, Za štěstím, Pan-táta Beroušek, Pohlavci, Staré pověsti české, Hanácké figurky, Ztracený život, Horské kořeny a Temno. Nejoblíbenějšími autory byli tudíž Jiřáček a Rais.

Čsvětová komise neporádala v tomto roce přednášek.

Ochotníci sehráli dva divadelní kusy: „V českém ráji“, veselohra od Karla Fořta a „Nic není tak tajné, aby nebylo zjevné“, veselohra od Aug. Pauloviče. Navštěva představení slabá. Nepřevážně jeví se u lidí starších z hlediska náboženského a odporu k jakýmkoliv novotám. Bude nutno nebojácně a trpělivě pracovati nehlédíc na dočasné nepochopení.

Hasičský sbor konal pilně cvičení sborová-ovšem bez nářadí. Staré přilbice obdržel sbor částečně od sboru vsetínského a halenkovského, které náhladem přes 800 Kč opraveny. Od firmy Imekal v Praze koupe-my dvě stříkačky ruční „berlovky“ v ceně 1353.75 Kč. Horna a povelka za 291.70 Kč. Upatřeno též spolkové raritky a knihy. Ostatní činnost sboru věnována hlavně k získání peněz, aby příštím rokem mohla býti

zakoupena potřebná výstroj a pracovní obleky pro všechny členy jejich bylo 30 činných a 2 příspěvků. Sbor měl příjmy 4623.54 K a výdaje 2844.23 K.

Majetkové poměry našich rolníků jsou nyní obstojné. Dluhy za války ze státních podpor zaplacené, mnozí dokonce nahospodářili i peníze. Zemědělské produkty stouply ve srovnání s předválečnou dobou v ceně, zejména mléko, maso, másto a vejčka které naši občané hojně na Vsetíně prodávají.

Chudým věnovala obec 320 K na podporách. Lihovin pije se dost, rábar tanečních stále více než financím jednotlivců zdrávo. I v této věci musí obecní zastupitelstvo učiniti vhodná opatření.

Kouří se čím dále tím více. Za tabáčné výrobky utraceno 43496 K.

Zprávy z Ruska docházející hlásaly světu jak trpí a umírá ruský lid hladem. Po celém světě organisovány sbírky ve prospěch hladovějících. Ve zdejší obci vykonali sbírku dům od domu místní legionáři za spolupůsobení učitelského sboru. Ač doba na výdělny byla velmi nevhodná, přece sebráno 450 K, které odvedeny svému účelu. Budíž zde poznamenáno, že sbíratelé byli všude vlídně přijati a i nejchudší sami peníze přinášeli.

Rok 1923.

Letošního roku vzaly počátek spory mezi obcí na jedné straně a dosavadním pokladníkem Janem Muchou č. 25 se strany druhé. Jmenovaný funkcionář sice platy přijímal, ale peněz nevydával. Takovým způsobem dostávala se obec do finanční tísně nejpoučsto vyrovnávati svoje závazky.

Vškerá přátelská vyzvání, aby své povinnosti hleděl učiniti radost, mijela se účinkem. Když pak nepořádky v obecním hospodářství dostoupily vrcholu, vyzván byl pokladník, dne 10. října, aby účty obecní i chudinské za rok 1921 sestavil, jinak se bude podána na něho stížnost k zemskému výboru.

Poněvadž do stanovené lhůty tak neučinil, sesazen byl dne 18. listopadu z úřadu obecního pokladníka což bylo v obci veřejně vyhlášeno a poplatníci požádáni, aby mu řádných platů více nečinili. Současně vyzvalo obecní zastupitelstvo pokladníka aby obecní účty i chudinské za dobu od 1. ledna do 19. listopadu do 14 dní t. j. do 3. prosince předložil a s nimi odevzdal pokladniční hotovosti. Nestane-li se tak, nastoupena bude proti němu úřední cesta.

Ale ani tehdy pokladník nevyhověl. Proto dne 8. prosince byl znova vyzván, aby nejdéle do 8 dní po doručení vyzvání předložil věci na něm požadované. V případě nevyhovění bude na něho učiněno trestní oznámení.

Pan pokladník mlčel a neodpověděl a tak pro krátkou dobu již letos k vyřízení sporu nedošlo.

44
Jak z předeslaného patrně, nacházelo se obecní
finanční hospodářství v úplném rozkladu. Ke později
vyhotovených účtů přijala obecní pokladna 33816.19 Kč,
vydala 21.426.15 Kč. Přebytek činil slušný peníz: Kč
12390.04. Přírůstek vybíralo se v tomto roce 710%.

Ačce odvodňování pozemků jde sice kupředu,
ale pomalu. Na počátku září přijel do obce Ing.
Zbořil z Brna za účelem zaměření projektu na odvod-
nění pozemků. Šlo se tak z nařízení zemského vý-
boru.

Obec silně naléhala také na úpravu toku řeky
Lenice. Dne 6. března vysláni dva členové zastupitelstva
do Valašského Meziříčí k tamní meliorační exposituře
zemského stavebního úřadu za účelem vyřádní si
informací a současně ugovali zahájení prací regu-
lačních. V měsíci červnu řádnáno znova a mezi jiný-
mi důvody zdůrazněno „že jsou ohrožené pozemky
i obytná stavení.“

Letos nucena byla obec postarati se o druhého
chudého práce neschopného, Jana Taláše. Unesením
obecního zastupitelstva ze dne 26. prosince stanoveno:
„Jan Taláš má jíti po obci na chování a nocleh, a
sice k malému rolníku jeden den, a k většímu rol-
níku 2 dny; jako obejde obec zase poznovu, začátek
na horním konci obce.“ Rolník Karel Štátný č. 80.
sdráhal se stravovati chudého Jos. Masáře. Byl však
k tomu donucen. Chudým věnovala obec 478 Kč. Poně-
vadž chudinský fond přijal pouze 85 Kč, uhrazen byl
schodek 393 Kč z přebytků z minulých let.

Nezaměstnanost v tomto roce byla velká. Aby nouze byla zmírněna, přikročeno k provádění prvních pozemních prací na dráze Vsetín - Brumov dne 5 července. Nezaměstnaným měla dána býti příležitost k vydělku a tak měly býti mírněny u nás následky deflační politiky ministra Rašina, jejíž důsledkem továrny omezovaly aneb docela zastavovaly provoz. Stavba zadána firmě "Bratři Spáčkovi" z Moravské Ostravy. Kopáno a upravováno místo pro ústecké nádraží v délce asi jednoho km, které částečně zasahuje i na katastr obce naší. Z Leskovce zaměstnáno tam bylo dosti lidí. Mzdy však nebyly valné K na hodinu. Pracovalo se denně 10 hodin. Převážně však byla práce úkolová. Všeobecný úsudek zněl, že se tam lidé za málo peněz při tehdejší drahotě - nadřeli více než dost. Dohonce i stávkovali.

Ac vydělků bylo poskrovnu a peněz se nedostávalo, tancovalo se o překot. Požitky z kouření zaplacený draze: prokouřilo se 43.496 K.

O následcích alkoholismu bylo již s dostatek psáno. Důsledky koralečnického moru jakož i následky snátek rodičů pocházejících z příbuzenstva odnášeli plnou měrou mládež chybna tělesně i duševně.

Jinak zdravotní stav obyvatelstva byl uspokojivý. Malé děti trpěly černým kašlem, ale bez smrtelných následků.

Smrt neměla v Leskovci valnou šň. Zemřely pouze 3 osoby: Albína Muchová č. 94 - 9 měs., Anna Vychopnová č. 33 - 64 roky a Marina Ševčíková č. 5 - 72 roky.

Zemřelá děvčátka bylo x podiny dělnické, další dvě osoby ze stavu rolnického. Průměrná stáří bylo 45 roků, 4 měs. 25 dní.

Počet porodů zmenšil se na 11, o 9 méně ve srovnání s rokem předěšlým. Jedno dítě narozeno mrtvé. Z desíti živě narozených jest jedno nemanželské. Pohlaví mužského bylo 7, ženského 3. Pohlédneme-li k jednotlivým ročním časům, shledáme, že na jaře narodilo se 1, v létě 6, na podzim 1 a v zimě 2 děti.

Horečka svatební ustala, nechtělo se Leskovjanům vdávati a ženiti se, netoužili po přístavu manželském. Uzavřen jediný svazek manželský - církevní.

Počet dětí školou povinných klesá rok od roku. Máme letos v obou třídách jen 97 žáků, proti loňsku o 8 méně. Nováčci nastoupili pouze 4, a to ještě samá děvčata. Kromě těchto dětí navštěvují občanskou školu na Vsetíně 3 žáci: Alois Muka č. 25, Martin Holubec č. 68 a Josef Vašík č. 23. Docházka školní v tomto roce jest zase o 1.9% lepší než minule. Obnásit celoroční zaměškání školy 6.1% vesměs omluveného.

Učitelský sbor nezůstal v tomže složení. Byla krátce trvající změna. Učitelka Jar. Hanová přeložena do Ústí 7. září a vyučovala tam do 12. listopadu. Až do 11. října vyučoval správce školy sám, načež od 12. října do 12. listopadu vypomáhal zde abiturient klasického gymnasia valašsko-meziručského

pan Jaroslav Stančík, rodem z Moravské Ostravy
ale bytem v Krasné. 12. listopadu vrátila se p. Hájová
roz. Pištorová zpět do Leskovce.

Místo učitelské při zdejší stále pobočce
vypsáno bylo konkursem k definitivnímu obsazení.
Zadatel o místo přihlásil se pouze jeden: p. Hájová,
která ovšem místo obdržela.

Školní slavnosti vykonány jako obyčejně
dvě: 8. března a 28. října. Sbíráno mezi mládeží
školní pro zemskou péči o mládež - 48 K, a červenému
Kříži darováno 30 K.

Poněvadž voda ve staré školní studni neby-
la k požívání pro odporový zápach, vykopána na již-
ním konci zahrady v levém rohu studně nová a
opatřena do ní železná pumpa, vše nákladem asi
2.000 K. Voda z této pumpy jest sice čistá a bez
zápachu, ale vápenitá.

Učitelka industriální pomýšlí na stavbu
vlastního domku a zakoupila za tím účelem staveb-
ní místo na severním konci dědiny, které jí obec pře-
nechala za 700 K.

Zákovská knihovna jest ve stavu velmi ubo-
hém. Knihy jsou vesměs zastaralé, obec pak na nákup
nových knih nevěnuje zcela ničeho. Učitelství sbor
hodlá tuto jistě důležitou otázku řešiti pokud bu-
de v jeho možnosti také sám.

Místnost druhé třídy nevyhovuje zcela.
Přílišná drahota stavebního materiálu oddaluje vý-
stavbu nové školní budovy do budoucna.

48
Zdrojem zábavy a poučení stává se obecní knihovna. Rozmnožena letos o 34 knihy, z nichž 19 zakoupeno a 15 obdržela darem od ministerstva školství a národní osvěty. Má tudíž letos již 169 knih: zábavných a poučných. Vypůjčovateli přibývá, letos dosáhl počet čísla 85. Již přečetli 564 svazků, z nichž 515 zábavných a 31 poučných. Nejvíce čtené knihy byly: Z českých mlynů, Kondelík, Vdavy Nanyňky Kulichovy, Staré pověsti české, Suchý čert, Temno, Světák z Podlesí, Jindra, Dobrodružné cesty, Kříž u potoka, Za štěstím, Ztracený život, Dolina.

Knihovna měla celkem 731.87 Kč příjmů a vydání 534.99 Kč. Obec vyplatila jí příspěvek 200 Kč a odezdala výtěžek ze vstupného jedné zábavy 161.40 Kč. Poplathy z půjčování knih vynesly 125.10 Kč.

Československý červený Kříž uspořádal zde dne 28. května dvě přednášky. Odpoledne pro školní děti o bakteriích, večer pro dospělé o nakažlivých pohlavních chorobách. Přednášky doprovázeny filmy byly velmi četně navštěvovány. Asi osob přihlásilo se za členy Čs. červeného kříže.

Ochotníci pehráli za zimní období dva divadelní kusy: „Nic není tak tajné, co by nebylo zjevné“ a „Vítězství lásky“. Posluchači dostavilo se nemnoho.

Z časopisů nejvíce čten pověstný z války stoavý „Lep“, dále „Nový lid“. Z deníků 3 výtisky, „Československých novin“, dále „Bexručiv kraj“.

Ibar dobrovolných hasičů zakoupil v tomto roce pro 23 mužů pracovní obleky a nutnou výstroj: pásy,

sekyrky, háky s lany, vše nákladem 6¹/₂ tisíce Kč. Obec věnovala sboru 500 Kč podpory. Hlavním zdrojem příjmů jsou: vstupné do tanečních rábav a rish a výletu. Všechny příjmy měl sbor 8.062,72 Kč, vydání 7.970,92 Kč. Nyní již pomýšlí se na koupi stříhačky. Ve sboru převládá snaha opatřit si čtyřkolový stroj. Příští rok bude v této věci rozhodujícím.

Valná hromada v lednu konaná zvolila nové činovníky. Za odstupujícího starostu sboru zvolen Josef Labaj č. 14, náčelníkem opět Jan Vychopen č. 33, jednatelem a pokladníkem Pavel Laxa 71.

O věci církevní valného rájmu není. Církevní život pomalu odumírá.

16. září vykonány obecní volby. Ve zdejší obci postaveny 3 kandidátní listiny:

- čís. I. republikánské strany zeměděl. maloroľnického lidu;
- čís. II. kandidátní listina strany Jana Vychopeně čís. 33.;
- čís. III. kandidátní listina strany občanské.

Největší počet hlasů soustředila strana občanská, obdrževši 7 mandátů; republikánská strana dosáhla 2 a strana Jana Vychopeně 6 mandátů.

Za členy obecního zastupitelstva zvoleni za repub. stranu Martin Hrtan č. 85 a Jan Bělíček č. 36. Za stranu Jana Vychopeně: sám Jan Vychopen č. 33, Josef Labaj č. 14, Jan Mucha č. 44, Jan Juríček č. 67, Tomáš Kuchnák č. 98 (komunista!) a Josef Mucha čís. 15. Za stranu občanskou: Josef Mucha č. 6, Josef Holub č. 90, Pavel Mucha č. 97, Frant. Řezníček 105, Josef Vychopen č. 41, Martin Štátný č. 58 a Karel Ledidla č. 77.

Starostou obce zvolen Jan Vychopen č. 33, jeho náměst-
kem Josef Holub č. 90, radními: Martin Hrtan č. 85,
František Řezníček č. 4 a Josef Labaj č. 14 jenžux svěřeno
také obecní pokladnictví.

Do finanční komise zvoleni dne 18. října: Jan
Mucha č. 44, Jan Vychopen č. 41, Martin Vychopen č. 81 a
Josef Ruda, říd. učitel.

Dne 11. května vykupovány státní správou na
zdejší katastr pozemky pro stavbu projektované želez-
nice Vsetín - Bilnice. Očekává se, že trat' tato povznese
hospodářsky celý kraj.

Telefonní linka Valašské - Mexičiči - Žilina sítě-
na podél silnice povně v tomto roce. V Leskovci pracová-
no na její výstavbě ve dnech 4 - 7 července.

Letošního roku trpěl dobytek velmi hojně slintav-
kou a kulhavkou. Žádné trhy na dobytek nesměly
býti konány ani do sousedních obcí se nesmělo jezdit.
Kepičným vytkem našich některých hospodářů jet
zamlčování této nemoci úřadům. Byli za to citelně
trestáni až 200 i 300 Kč pokuty.

Žáčka Fr. Hromádová utrpěla o prázdninách
značný úraz při mlácení obilí. Ač nebyla zaměstnána,
přiblížila se neopatrně k transmisii a jí zachycena.
S devěcti strženy šaty, zlomena jí pravá ruka v nadlok-
ti až kost prorazivši svalstvo vyčnívala ven. Dítě bylo
i v pravém slova smyslu skalpováno. Ve vsetínské
nemocnici byla jemu poskytnuta první pomoc a pone-
cháno v ní do oždravení.

Ac x 18ra 19. března byla v Leskovci velmi rušná a

dějštěm krvavého dramatu. Dvěma neznámými masko-
vanými lupiči učiněn pokus o loupežnou vraždu. Místem
zločinu bylo stavení Jana Levčíka č. 5 který jest i obchodníkem.
Asi kolem půlnoci tůkano na dveře a řadáno o otevření
pod rāminkou, že řezí na pile, jest jim zima a chtějí si
uvāřiti čaj a potřebují trochu slivovice. Hospodār otevřel
ja doměni, že to pravda, neboť jda v 11 hodin domū ko-
lem pily, viděl tam mužské řezati. Ovšem - ti to nebyli.
První lupič vstoupiv do světnice zvolal: „Důu, nebo peni-
ze!“ Nastala pvačka, za které lupič vypálil dvě pány
z revolveru, z nichž prvá zasáhla hospodāře do prsou.
Hospodyně slyšic střelbu vyskočila z postele a hleděla
se dostat do vedlejší kuchyně. Ale druhý lupič zůstavši
v pini patrne proto, aby nikdo nemohl ze stavení utéci,
začal po ni střelati zasahnuv ji dvě střelami do zápěstí
na obou rukách. Konečně podařilo se oběma domácím
dostat se do kuchyně a přivřiti za sebou dveře. Hospodār
vyskočil oknem a spěchal pro sousedy, zatím co jeho že-
na unikla vedle kuchyně do komory skryvši se pod
postel. Té chvíle ticha použili zloději, prohlédali u
neuzamčeného stolu zásuvku a nix odcizili asi 250 K.
Vypáčili dveře u skříně hledajíce peníze. Knašli jich
ač tam byly. Nasilně vnikli i do truhly. Tam však
peněz vůbec nebylo. Na to zmizeli do kopce zanechavše
na místě klobouk. Dostavivši se četnictva s policejním
psem nemohlo jiti po stopě, poněvadž sousedé brali
klobouk do rukou a tak stihání lupičů znemožnili.
Poněvadž toho dne měli Levčíkovi obdržeti od jistého
dlužníka 6 tisíc K, je doměňka, že si zločinci pro ně při-

šli. Oba manželé Ševčíkovi druhý den odešli do vsetínské nemocnice, kdež jí byly střely vyňaty a hospodáři byla v prsou koule ponechána. Oba v krátkém čase vyléčení. Po lupičích nebylo ani stopy a do konce tohoto roku vy-pátrání nebyli.

Manželé Irněnští č. 8 známí svými rodinnými nesváry, prodali svůj veškerý majetek kulhavému řezníku Talašovi ze Vsetína za 13.000 Kč ačkoliv odhad-ní cena byla 40.000 Kč. Když pak v klidné chvíli po-znali hrůzný omyl, dožadovali se pomoci. Obec se jich ujala také proto, aby jich později sama nemusela ži-viti. Na její žádost soud zbavil oba manžely svépráv-nosti a za sestru určil Jana Ševčíka č. 5. a Karla Chmeláře č. 104. Ti potom podali na Talaše žalobu. Věc projednávána byla v Novém Jičíně a končila smírně. Majetek Irněnským vrácen ovšem bez dobytka, zásob a nářadí. Aby výlohy asi 8.000 Kč mohly býti zaplacen-y, odprodány Irněnským ve veřejné dražbě některé horší a vzdálené pozemky.

Výrostci Josef Labaj č. 18, Karel Šťastný č. 56 a Antonín Mucha č. 51 dopustili se dne 10. června zločinu omezování osobní svobody a přestupku proti mravopočestnosti na slušce Kotrlové. Odsouzení krajským soudem v Novém Jičíně podmíněčně prvý na 6 neděl, druhý na 6 neděl a třetí na

Ant. Ševčík 22. dubna chytal v Senici ryby. Letní-
kem přistížen a potrestán 3 dny tuhého vězení s 1 prostěm
a vyslovena ztráta volebního práva.

Hladinu veřejného života zdejší obce vrátily

letos dvě události, vhodné naznamenání: zastřelení ministra Dr. Rašina a úmrtí choti pana presidenta.

Atentát na prvního ministra financí čsl. republiky spáchal v Praze dne 5. ledna z politických důvodů 20 letý mladík Josef Soupal z Německého Brodu. Ministrovi střelami poraněna mícha a přes veškerou námahu lékařských autorit zemřel týž dne 18. ledna. Republika stratila v něm svého spoluzakladatele a vzácného pracovníka v oboru finanční správy.

Druhá smutná událost byla smrt p. Charley G. Masarykové. Zesnula tiše dne 13. května 1923. Rodem Američanka, naučila se brzy česky a pracovala také literárně. Za války zůstala z celé své rodiny v Praze sama. Muž s dcerou odejel za hranice aby pracoval pro osvobození svého národa. Oba synové odvedeni k vojsku kdež jeden našel smrt. Druhá dcera uvězněna. V bytě jejím pořádány každou chvíli prohlídky. Tato nesmírná utrpení způsobená jí rakouskými úřady, zlomila její síly tělesné, ale duch se nepoddal. Veliká byla její vážnost a přísnost mravní; byla však vyvažována neobyčejnou dobrotou srdce. Byla jí naprosto cizí přetvářka a lež. Pravdy jednou poznané nedovedla smilčeti i kdyby od toho závisel byl její život. Prostý pohřeb dle evangelického ritu konal se v úterý o 3. hodině odpoledne 15. května na hřbitově v Lánech.

Budíž této vzácné paní zachována vděčná paměť!

Rok 1924.

Loni započatý spor s bývalým pokladníkem Janem Muchou č. 25 pokračoval dále. Ve schůzi obecního zastupitelstva dne 30. března zvolen novým pokladníkem Jan Vychopen č. 33. Současně vyzván bývalý pokladník, aby účty obecní i chudinské spolu s obecní pokladnou předložil obecnímu zastupitelstvu do 14. dubna.

Účty konečně odevzdal, ale bez obecní pokladny. Zbaven proto i úřadu náměstka a 6. května nařízeno mu, aby revisi zjištěnou hotovost 13.356,63 Kč odevzdal do 8 dní zároveň s 5% úroky. Nevyhoví-li, bude věc postoupena právnímu zástupci což se i stalo 16. května. Právním zástupcem zvolen D^r Kořínek notář na Vsetíně, jenž podal žalobu u krajského soudu v Novém Jičíně. A tak došlo k soudnímu projednávání celého případu dne 1. září. Spor skončil prozatím smírnou cestou. Jan Mucha zavázal se zaplatiti prozatím obci 809,48 Kč i s 5% úroky do 20. září. Zbytek pohledávky i s 5% úroky ode dne 20. listopadu 1922 až do dne splacení pod následky exekuce zaplatí až po revisi účtů, již vykonati má zemský výbor.

Útraty soudní, které obci vzešly v částce zaplatí z polovice Jan Mucha.

Nyní tedy měla býti provedena revise účtů zemským výborem jakožto závěrečný akt sporu. Obec chtěla, aby se revise vykonala v Brně. Obávala se značných výloh a poukazovala, že účty jsou již obecním zastupitelstvem schváleny, rovněž i finanční komisí, a že vlastní revise přeje si jen bývalý pokladník.

Zemský výbor však oznámil že revizi účtů lze správně provést pouze na místě samém. A tak obecní zastupitelstvo nuceno vzdáti se marných pokusů o prosazení svého návrhu a oznámilo zemskému výboru souhlas, aby revize účtů za rok 1921, 1922 a 1923 vykonána byla v Leshovci.

A tak konečně v měsíci říjnu přijel do zdejší obce p. A. Mašek, úředník zemského výboru, aby uvedl obecní hospodářství do vzorného pořádku. Očekávala jej perná práce. Bylo nutno prohlédnouti všechny účty od poslední revize v roce 1910 zde konané. Největší námahu vyžadovala revize účtů z doby pokladnictví Muchova, neboť nebylo ani řádných ráznamů ani dokladů. Do konce tohoto roku revize ukončena nebyla vřadov vškerému usilí pana revidenta. Na jeho radu zajistila si obec knihovně na majetku bývalého pokladníka Jana Muchy obnos Kč.

Jak z předešlého patrno, bylo obecní hospodářství tohoto roku ve psi. Z později sestavených účtů shledáno, že obecní pokladna měla 27233.77 Kč příjmů a 26.202.47 Kč vydání. Přírůstek vybiráno 389%.

Pozemky naše po levé straně silnice jsou velmi močálovité. Aby byly zlepšeny, pomýšlejí občané na jejich melioraci. Z té příčiny utvořeno prozatímní vodní družstvo.

Regulace řeky Lenice provedena letos v úseku od pily Kromadovy výše až k bývalému starému stavení. Obec dodávala k tomu kámen a tisíc kolíků. Ceny byly jí pak z částky 20.000 Kč, kterou na úpravu řeky povolila, odečteny.

Poměry dělnictva jsou celkem špatné. Není práce.

Neráměstnanost mírní se tím, že se pokračuje letos ve výstavbě ústeckého nádraží.

Chudina podporována byla z prostředků, které měl chudinský fond k dispozici. Příslušné částky zahrnuté jsou v obecních účtech neboť zvláštních účtů sepsáno nebylo.

Za tabák a různé výrobky z něho vydali naši občané letos 42.110 Kč. Pije a kouří se stále dost, jenom šetriti se nechce.

Zdravotní stav občanstva byl i letos celkem dobrý. Z epidemických nemocí vyskytl se jeden případ záškrtu aniž dítě zemřelo.

Město Vsetín s okolím rozděleno na obvodů zdravotních. Leskovec, Ústí, Lenínka, Polanka, Luxná, Lhota a Liptál zařaděny do I. obvodu. Zastupcem obvodního lékaře jmenován pan Dr Polak ze Vsetína. Obec vyplatila porodní asistentce Anně Řezníčkové v Ústí roční odměnu 50 Kč.

Letošního roku narodilo se u nás 22 dětí, z nich jest 11 chlapců a 11 děvčát. Počet narozených jest dvojnásobný počtu loňského. Jedno dítě jest nemanželské. V jednotlivých ročních obdobích byl následující počet porodů: na jaře 3, v létě 8, na podzim 7 a v zimě 4.

Zemřelo 7 osob: 3 mužského a 4 ženského pohlaví. V dětském věku zemřely 3 osoby, z nichž dvě do starší 1 roku. Ostatní osoby zemřely ve věku dospělém. Průměrná stáří bylo 26 roků, 8 měs. 11 dní. Čtyry osoby pocházely z rodin dělnických, ostatní z rolnických.

Na jare zemřely 4, v létě 1, na podzim 1 a v zimě rovněž 1 osoba.

Smatky uzavřeny 4, jen církevní.

Smrtelného úrazu utrpěl Jan Holubec č. 68. Týž zaměstnan při stavbě nádraží v Ústí. Podkopaná vrstva hlíny se šterkem sesula se, zasypala jej částečně a způsobila mu vnitřní těžké zranění. Odvezen ihned do vsetínské nemocnice kdež za velikých bolestí skončil dne 6. prosince. Mrtvola převezena do Leskovce a na zdejší hřbitově pochována. Lesnulý dosáhl 24 let věku.

Místní školní rada a obecní zastupitelstvo požádaly zemskou školní radu, aby zdejší jednotřídní škola s pobočkou rozšířena byla (respektive přejmenována) na školu dvoutrídní. Zemská školní rada vyhověla.

Na počátku školního roku zapsáno do obou tříd 89 žáků. Do prvního školního roku nastoupilo pouze 5 dětí - důsledek války. Učitelka Jaroslava Hanová přeložena byla o prázdninách do Ústí a na její místo nastoupil od 1. října učitel Josef Fojt, rodem z Johanovic. První měsíc vyučoval řídící učitel sám.

Obecní zastupitelstvo spolu s finanční komisí zrušilo vybírání školní platu od 1. ledna 1925 počínaje.

Bytové poměry učitelstva jsou dobré. Řídící učitel bydlí v nové škole, mladší učitel má slušný pokojík ve staré budově úplně zdarma. Industrialní učitelka vystavěla si na dřívě již od obce zakoupeném místě slušný zděný domeček.

Městanskou školu navštěvují dva žáci: Josef Vašík č. 23 a Jurica Alois č. 79.

Školní slavnosti byly jako jiná léta dvě: 8. března a 28. října. Česká zemská péče o mládež v Brně věnovali záci 70.50 Kč.

Knihovna pro záky byla letos znovuzřízena. Zastaralé spisy odstraněny a nahrazeny novými. Potřebné peníze opatřili si učitelé z divadelního představení, které sehrály školní děti o vánočních svátcích. Za čistý zisk 272.45 Kč zakoupeno 39 svazků.

Od okresní péče o mládež na Vsetíně obdrželi nejchudší záci: 1 chlapecké šaty, 1 dívčí, 2 páry bot a 2 košile.

Potřeba nové školní budovy respektive řádné místnosti pro druhou třídu stává se velmi naléhavou. Tím více, čím rychleji stará škola chátrá.

Obecní veřejná knihovna obohacena o 11 knih. Čítala koncem roku 146 svazků. Tedy méně než loňského roku, což dlužno vysvětliti tím, že příliš staré neúplné a nevhodné svazky nebo brožury byly odstraněny. Z tohoto počtu jest 133 zábavných a 13 poučných. Čtenářů bylo letos již 103 (loni 140), kteří si vypůjčili 391 svazků a to 371 zábavných a 20 poučných. Nejvíce čtené knihy byly: Krásné čtení, Valašská světice, Kondelík, Udavky Nanynky Kulichovy, Kříž u potoka, Jindra, Na dvoře vévodském, Carovné oči, Temno, Luchý čert, Poklad, Zápas s osudem, U nás, Skály, Skaláci, Jan Flek.

Podpora od obce obdržela knihovna 200 Kč a povolila vybrati vstupné při jedné zábavě což vyneslo 204 Kč. Celkový příjem měla 670.88 Kč, vydání 676.10 Kč. Od firmy Klein na Vsetíně zakoupena knihovna - skříň

za 430 K.

Divadelní kroužek sehrál dvě divadelní veselohry: „Proč bychom se netěšili“ a „Kos.“ Žactvo sehrálo ve škole „Stědrý večer před pěti lety“. Účast na posledním byla značná.

Sbor dobrovolných hasičů měl činných členů 19, přispívajících 2. Zakoupil od firmy Imekal čtyřkolovou stříkačku za 24.000 K. Peněz ovšem nebylo i uskutečněna kapijčka u městské spořitelny na Vsetíně ve výši 11.200 K, 6 občanů kapijčilo 6.800 K. Pro stroj postavena prkenná bouda na dvoře Jana Muchy č. 15.

Obec poskytuje sboru každoroční subvenci 500 K. Podomní sbírka činila 732 K. Sbor pořádal i ples a výlet.

Účty sboru vykazovaly 30 370.52 K příjmů a 29 687.87 K vydání.

Dne 26. června o 12.4 hod. odpoledne projel našimi dědinou automobilem náš Osvoboditel pan prezident Masaryk. Obec k jeho poctě postavila dvě slavoobrány: před dědinou s nápisem „Vítejte nám!“ Druhá slavoobrána postavena za dědinou u mostu. Originální slavoobránu v podobě podkovy postavil u své kovárny kovář p. Karel Chmelář. Pěkně oxdobena byla nová škola. Školní mládež zaujala místo před novou školou k níž připojila se i mládež ze Leninky. Přijíždějící automobil přivítán byl máváním praporek a voláním slávy. Obecenstvo stálo po dědině ve skupinách, nejvíce u hospody (!) Smilkovy.

Poněvadž ve Vsetíně ustavil se spolek pro zbudování pomníku panu prezidentu, přispěla i naše obec obno-

nosem K které vybrány dům od domu. Hasičský sbor věnoval se spolhově pohladny k těmúž účelu 50 K.

Podle zákona povinná jest obec mítí svoji pamětní knihu a důležitě události do ní zapisovati. K tomu účelu musí si opatřiti kronikáře a zvoliti si letopiseckou komisi, jejíž starostí bude redakce knihy. Za členy této komise zvoleni: František Řezníček č. 4 a Josef Mucha č. 6. Kronikářem zvolen Josef Ruda.

Bývalý hajný Jiří Vychopen č. 29 vzdal se hájenství a převzal je Jan Mucha č. 44 za roční odměnu 80 K a zvláštní příplatek 2 K za každý zjištěný případ polního neb lesního pychu.

Honitba pronajmuta na dalších šest roků bývalému nájemci Janu Muchovi č. 25 za starou předválečnou cenu 111 K. Poněvadž v okolních dědinách pronajímány byly honitby veřejnou dražbou a utrženo všude hodně přes 1.000 K i za honitby menší, způsobilo to rozmrzelost mnohých poplatníků a podání stížnosti, ale bezvýsledně. Vina thví v zastaralém řadě honebním a, jak stěžovateliím bylo řečeno - neměli si do honebního výboru takové lidi volit.

Obtíže měla obec při pachtování obecních pozemků což ilustruje výpis z jednoho protokolu: Usneseno: každý kdo bude opilý, nebude k pachtě připuštěn, poněvadž člověk opilý neví co činí, a při pachtě je zapotřebí, aby věděl co činí."

Y s občany držícími noční "vartu" byl nemalý kríz, neboť nekonali správně svoje povinnosti. A tak 8. září usneseno: "Hlídky se musí konati od 10 hodin

večer do 3 hodin ráno, vždy dvě čísla za jednu noc. Mohou se však dohodnouti a honati ji na polovic: do 1/21 první, do 3 hodin druhý, aby vždy aspoň jeden na cestě hlídku prováděl. Kdo bude přistizen, že hlídku neodbyvá, uloží se mu pokuta 5 K do chudinské kasy. Kdo však dá hlídku dál, když na něj řada přijde - aniz by svou povinnost vykonal, uloží se mu pokuta 10 K do chudinské pokladny. Starosta zmocněn sám přestupky tohoto druhu trestati.

Do svazku obce přijati: Josef Jurčička č. 88. z Polanky a Josef Holub č. 90 z Kovčovic.

Jan Beliček č. 86. žaloval 27. 11. na Jana Smilka, že způsobil v hospodě vytržnost a urazil jej na cti. Rozvadeně podarilo se smířiti a obě strany si odpuštily. V případě že by se to opakovalo, bude vinník potrestán pokutou 20 K ve prospěch chudinského fondu.

Dne 13. února učitelka Smídková s Jos. Holubem žalovali na R. Labajovou č. 18, že je podezřívá, že napsali soudu nepřiznivou zprávu o jejím synu Josefu, kterýž loni ještě se dvěma vyrostky dopustili se násilného smilstva na pluce Kotrlové. Podezření nebylo pravdivé, Labajová musela zaplatiti 10 K ve prospěch chudinského fondu. Že při vyšetřování užito i štávnatějších titulů jako "čarodějnic" atd., je už na venkově přirozené.

Jan Ševčík č. 5 odsouzen k 5 K pokuty a náhradě ztraceného času obecní radě a policajtoví, poněvadž urazil na cti Pavla Muchu č. 15.

Pavel Lukášek č. 48 udal, že mu sousedka Fr. Ševčíková č. 72 vzala plachtu na trávu. Obviněná udala, že plachta jest její a že má na to svědky. Spor na obec-

ním úradě se nerozšířil, poněvadž na konci protokolu
poznámenáno: „Víc se nerozšířila.“

Rok 1925.

Rok 1925 byl ve znamení očekávání výsledku revize obecního hospodářství. Koneční naděsť den 18. ledna. Revident zemského výboru svolal na ten den veřejnou schůzi poplatníků do budovy staré školy. Přítomnému občanstvu sdělil nálezy: do obecní pokladny za bývalým starostou Janem Bělíčkem č. 36 obnos 36.46 Kč
za nynějším starostou Janem Výchopněm č. 33 61.28 Kč
za bývalým pokladníkem Janem Muchou č. 25 8.908.10 Kč
za býv. starostou Josefem Holubem č. 90 6.40 Kč
za nynějším poklad. Josefem Labajem č. 14 12.50 Kč

Do pokladny chudinského fondu mají zaplatiti:
bývalý starosta Jan Bělíček č. 36 4.- Kč
nynější starosta Jan Výchopen č. 33 40.- Kč
býv. pokladník Jan Mucha č. 25 607.55 Kč

Všichni uznali tyto náhrady a uvolili se je zaplatiti. Jan Mucha č. 25. neuhradil náhradu 313 Kč pro stavbu mostu, kde prý zaplatil 110 Kč a neučtoval je. Rovněž neuhradil náhradu 2800 Kč, doplatek na býhy Janu a Josefu Muchovým č. 6 a 7 který prý zaplatil.

Revisní útraty ve výši 2625 Kč musela zaplatiti obec. Zemský výbor však určil, že bývalý pokladník Jan Mucha č. 25 má nahraditi část výše uvedených výloh a to ve výši 1.000 Kč.

Tak konečně uvedeno obecní hospodářství do vzorného pořádku a ukončeny stále puznice a hádky v obci. Občané, vedoucí jej nyní, vzburují u občanstva jistou naději, že xlořady dřívější vícekrát se opakovati nebudou.

Zároveň nařízeno, že hospodářství školní obce musí být odděleno od hospodářství obecního. Chovatelé hovězího dobytka musí řídit vlastní pohladnu na zakupování a vydržování býků. Peníze dosavadní, za něž býci byli koupeni, musí být vráceny obci.

Letošního roku přijala obecní pokladna 47.084,96 Kč a vydala 42.336,62 Kč. Přírůstek bylo 471%. Na hotovosti měla obec Kč které uloženy v městské spořit. na Ušetině.

Z neděle 2 srpna na pondělí dne 3 srpna po dlouhých deštích povodnila se řeka Lenice. Rodina Vychopnová č. 2 u horního mostu musela být se svého domku vystěhována. Voda za novou školou zaplavila pole, takže sousedi, mající tam obilí v mandelích, museli je vynášeti brodice se přitom po pás ve vodě. Voda potáhala břehy v tomto roce vyspravení učinivší značných škod. Loni upravený tok na pilou Kromádovou musel být znovu vyspraven, stejně bylo tak i pod horním mostem. Celková škoda odhadnuta na 20.000 Kč.

Úroda polní byla v tomto roce nejhorší od převratu. Lze následkem chladného léta značně se opozdily. Obilí sypalo málo. Sena byla pěkná, dobře se sušila. Ječmeliny byly špatné. Zemáky narostlo dosti, ale později vlhkým počasím shnily, a proto sklizeň byla slabá. Dobytek byl laciný.

Dle statistiky bylo v Leshovci chováno: 3 koně, 276 kusů hovězího dobytka, 2 ovce, 39 koz, 21 vepřů, 122 králíků a 416 slepic.

Živnostem hostinským a obchodům dařilo se dobře. Hostinští vydělávali značné peníze, poněvadž se letos za-

s výstavbou železnice a dělnictva domácího i cizího bylo tu hodně. Platilo se na hodinu 1.80 až 2.-K. Cizí dělníci však odcházeli pryč, nemohouce býti na mírný plat živi. Oba pu-
laři dodávali pilně dříví potřebné ku stavbě dráhy.

Dva chudí, Josefa a Masare a Jona Falasě živi pol-
nici a pořádky, a na účet chudinského fondu kuje jim
potřebné prádlo, šatstvo a obuv. Pokladna chudinského fon-
du přijala 907.48 K., vydala 643.83 K.

Kostince máme dva, výčepny lihovin rovněž dva.
Že se v nich propijejí poslední groše a pije se také veselé na
dluh, rozumí se samo sebou. Dobrovolná daň za tabákové
výrobky odváděná, dosáhla letos pěkné sumičky 53.182.90 K.
Nesporné jest, že na vyšší konsum tabáku měli vliv také
cizí dělníci u dráhy zaměstnaní.

Z nákazlivých nemocí vyskytly se letos pouze
u dětí spalničky lehcího rázu.

Narodilo se u nás letos o 7 dětí méně než loni,
totiž 15 dětí, 10 chlapců a 5 děvčat, vesměs manželských.
V jarních měsících xrozeny 4, v létě 3, na podzim 5 a v
zimě 3.

Na věčnost povoláno 6 osob: 3 pohlaví mužského
ho a 3 ženského. Do stáří jednoho roku zemřely 2 děti.
Ostatní 4 osoby došly se tohoto věku: Kateřina Hovoráko-
vá 67 let, Jan Háštný č. 58 - 61 let, Marie Juríčková č. 44 -
68 let a Jiří Tatalák z Johanoví 33 let. Tento poslední pra-
coval na stavbě železničního mostu, stížen byl nevolností,
uchýlil se do dřevěného baráku u obecního mostu podniká-
telstvím dráhy pro cizí dělníky vystavěném a za chvíli svý-
mi druhy v povolání našel mrtev. Raněn byl mrtvicí 1891.

Trí osoby pocházely z rodin rolnických a 3 z dělnických. Do jarního období spadají 2 úmrtí, do letního 1, do podzimního 2 a do zimního 1. Průměrná stáří zemřelých bylo 39 roků, 2 měsíce a 2 dny.

Manželství uzavřelo 8 párů.

Porodní asistentka Anna Řezníčková obdržela z obecních prostředků remuneraci roční 100 K.

Hřbitov zdejší nedostačuje. Je trudno dívat se na vykopané hroby nebožtíků na jejich hlavách jsou ještě k vlasy úplně zachovalé. Hřbitov jest také na nevhodném místě uvnitř dědiny a při mlynské strouze Márnice, úplně sešla, opravena tohoto roku. Potřebné dřevo vzato z obecního lesa, střecha pokryta lepenkou.

Protože dnem 31. prosince minulého roku skončilo se čtyřleté působení místních školních rad, učinily úřady přípravy k novým volbám. Za učitelský sbor vstoupil do místní školní rady řídící učitel Josef Ruda, učitelským sborem zvolena ind. uč. Fr. Smidková. Místní představenstvo vyslalo do místní školní rady dle zákona 2x tolik členů než učitelstvo, tudíž 4 zastupce. Byli to: Martin Hrtan č. 85, Josef Labaj č. 14, Josef Vychopen č. 41, Jan Vychopen č. 33. Ustavující schůze této místní školní rady konána 3 dubna za přítomnosti pana okr. šk. inspektora Ludka Gabriela a pana okres. hejtmána D^r. Kadlece. Za předsedu místní šk. rady zvolen starosta obce Jan Vychopen č. 33, místopředsedou Josef Labaj č. 14, pokladníkem Martin Hrtan č. 85. V učitelském sboru byla opětně změna. Učitel Josef Fojt přikázán ministerstvem školství a národní

osvěty na menšinovou školu v Návě u Jablunkova
v Pšinském Plesku s nastoupením od 1. září. Na jeho
místo dosazen p. učitel Rostislav Macháček, podem z Prá-
na, jenž tu nastoupil od 1. října. V září vyučoval obě
třídy správce školy sám.

Žactva letos neubýlo ani nepřibýlo. Počet jest
tých jako loni 89 dětí. Do prvního školního roku nastou-
pilo již letos 15 nováčků; tedy vrací se již normální
předválečné poměry.

Obě školní budovy dány letos do pořádku. Zdi
vyspraveny a obileny, okna znovu natřena. Obec vydala
v tomto roce na školství 5023.03 K. Cena topiva, totiž
dříví z obecního lesa, není v tomto obnosu započítána.

Křtánskou školu navštěvuje Josef Vašík č. 23
a Jurica Alois č. 79. Do vsetínské zimní hospodářské
školy chodil Ladislav Křastný č. 26. Zdeněk Ruda
studuje na reálném gymnasiu ve Valašském Meziříčí.

Žáci uspořádali si ku konci školního roku
výlet na Pulčinské skály. Byl to vůbec první výlet děj-
sího žactva. Z 84 dětíúčastnilo se jej 58. Dětky prohléd-
ly si veškerá pamětihodná místa, jmenovitě stůl česko-
bratrský, propast, jeskyni loupežníků, pohlednu Ludmili-
nu atd. Večer za zpěvu a veselé nálady vrátily se domů.
Obec nepodpořila akci ničím, ač okolní obce činí jinak.

Pro žákovskou knihovnu koupeno 13 svazků. I
vykázánými loni 39 svazky má dohromady 52 knih.
Jest jí žactvem hojně používáno.

Hlavnostní dny měli jsme dva: 8. března a 28.
října. Pan prezident dosáhl tohoto roku 75 narozenin. Proto

učitelé Ruda a Fojt pečlivě připravili slavnost s bohatým programem. Učitel Fojt proslovil přednášku pro dospělé, učitel Ruda pro děti. Žáci přednášeli básně, dvoj- a trojhlasí písně. Slavnost ukončena doslovem řídícího učitele a zapěním státních hymen. Účastníků z řad občanstva bylo pouze 20 žen a 5 mužů. Zaráželo, že se neúčastnilo oslavy ani obecní zastupitelstvo ani hasičský sbor, ačkoliv toho dne bylo počasí velmi špatné a nemohlo se v polích vůbec pracovat. O loajlnosti našich občanů nemůžeme býti pěči. Zde platí v plné míře Masarykovo: „Odrakouštit se a převychovat.“

Do obecní knihovny zakoupeno 24 nových knih. Má tedy nyní již 170 svazků, z nichž jest 151 zábavných a 19 poučných. Stejně se již tolik jako loni. Vypůjčová- telů bylo 96 (-7) svazků přečteno 423 (+32), z toho 396 zábavných a 27 poučných. Nejvíce čtené knihy byly Z českých mlýnů, Tarzan, Vesnický román, Lousede- Pandurek, Zrada Urešova, Vojkovičti a přespolní, Měsíční idoli, Jeho druhá žena, Jindra, Krů u potoka, Valašské světice, Jediná, Volání divočiny, Královna Dagmar, Dobro družné cesty, Temno, Pobělohorské elegie a Odruběnictví.

Z obecních prostředků obdržela knihovna 235 Kč podpory a výtěžek vstupného ze zábavy 147.40 Kč. Celkový příjem činil 474.40 Kč, vydání 469.52 Kč.

Osvětová komise uspořádala přednášku „Krevní života“ (alkohol) plně navštívenou, ponějvíce mládeží. Přednášel člen Modrého kruže z Jasenky.

Ochotnický divadelní kroužek sebral dva divadelní kusy, veselohry „Chce se vdávat“ a „Proč bychom se netěšili.“

Účast na představeních nevalná. Škodi tu velmi stále střídání účinkujících a tak nedosahuje se uspokojivých výsledků.

Deníky politické odebírány: 2 výt. "Národního osvobození", po 1 výt.: "Národní politika", "Právo Lidu", "České Slovo" a "Národní Listy" a "Lidové Noviny".
2 týdeníky: "Lepí výt.", "Nový lid", "Bezručův kraj".
Děti odebíraly "Mláďa" výt. a 1 výt. "Malého Stenáře".

Kasičský sbor neměl za dobu svého trvání dosud možnosti účastniti se požáru. Cvičilo se pilně s novým strojem a všechna ostatní činnost věnována spolkovým financím. Dluhu splaceno 3800 Kč, na úrocích zaplaceno 937 Kč. Pořádány taneční zábavy a výlet, sbírka v obci vynesla 609 Kč, obec darovala 500 Kč, remská pokladna 350 Kč. Všechny příjmy měl spolek 6557.94 Kč, výdaje činily 5451.20 Kč. Koncem roku dlužil sbor 14.200 Kč. Měl 21 členů činných a 5 přispívajících.

Volby do národního shromáždění konány na podzim dne 1925. Volebním komisárem jmenován byl řídící učitel Josef Ruda. Za volební místnost sloužila učebna I. třídy.

Pro volbu do poslanecké sněmovny zapsáno bylo do voličských seznamů voličů. Hlasů odevdáno bylo 301; následující kandidátky obdržely tento počet hlasů: čís. 1 občanská 3 hlasy; čís. 5 soc. dem. 29 hlasů; čís. 8 čsl. živ. obch. 9 hlasů; čís. 12 strana práce 3 hlasy; čís. 15 komun. 37 hlasů; čís. 17 D. nat. soc. 1 hlas; čís. 20 čsl. nar. dem. 1 hlas; čís. 21 čsl. social. 20 hlasů;

20
čís. 22 republik. 198 hlasů.

K volbě do senátu oprávněno voličů
hlasů odevzdáno 256. Obdržely: kandidátka č. 3
agrár. a hors. 1 hlas; čís. 5 soc. dem. 25 hlasů; čís. 6 d.
nat. Partei 1 hlas; čís. 8 čsl. živn. obch. 9 hlasů; čís.
12 strana práce 1 hlas; čís. 15 komun. 32 hlasy; čís.
17 d. nat. poz. 1 hlas; čís. 21 čsl. social. 16 hlasů; čís.
22 republ. 169 hlasů a čís. 27 Bund der Landw. 1 hlas.

16. II. 1928

Rudolf Hájek,
státní škol. inspektor

Rok 1926.

Hospodářství obecní vyřízením sporu kterým vedla obec s bývalým pokladníkem Janem Muchou č. 25 dostalo pevný základ. Tynejší funkcionáři dávají naději, že finanční věci obce nedoznají újmy, což bylo by si přáti nejenom s ohledem na poměry v obci ale také na její pověst, která není rovna nejlepší.

Obecní účty vykazují v tomto roce příjmy Kč, vydání Kč. Průběh vybráno 581%.

V majetku obce nacházejí se: vinkulovaná vkladní knížka městské spořitelny na Vsetíně xněji na obnos 839.23 Kč, dále vkladní knížka téhož ústavu na 8071.71 Kč a úpisů čsl. státní půjčky.

Úroda obilín v tomto roce byla celkem méně dobrá, obilí slabě sypalo. Vyšivě se urodily rži a pšita (pšenička). Trpěly v době květu dlouhotrvajícími dešti. Ovsy byly dobré. Jeteleiny narostly velice pěkně, ale jejich sušení provázené dešti způsobilo špatné na jakost. Sena sklizena celkem dobře. Poněvadž značná část sena na Hané zničena byla povodněmi, byla u nás velká poptávka po peně, které bylo za slušné ceny prodáváno do „božího kraje.“ Platilo se za 1 q až i 100 Kč. Zemáku byla úroda velmi malá, proto i ty stouply nesmírně v ceně, až na 100 Kč za 1 q. Pohanky sety byly velmi pozdě, až po Janu. Leno bylo špatné jakosti, nemělo jádra. Lidé mu říká „kobyłka“.

Ceny pšeničné mouky stouply z 3.50 Kč na 4. Kč,
žitné - pšeničné 2.50 Kč na 3.50 Kč, cukru z 5 na 6 Kč.
Ostatních věcí ceny nestoupaly.

Dobytek nemocemi netrpěl, a byl laciný.
Pro snůšku medu rok průměrný nebyl, poněvadž léto bylo
deštivé a chladné. Včely si namnoze solva pro sebe na-
nosily. Ovoce se mnoho neurodilo, stromy málo kvetly.
Jablek byla úroda prostřední, hrušek téměř nic a švestek
není již po několika letech.

Záležitost meliorační postupuje sice zvolna, ale,
jak doufáme, zdárně ku předu. S. března konáno komi-
sionální jednání ohledně propustek, které mají být
zřízeny pod silnicí. Obec, obdrževši schválený projekt me-
liorace, zadala k zemskému výboru o subvenci. Ten
povolil 30% z nákladu, t. j. 41.100 Kč s podmínkou,
že podnik zajištěn bude při obdobné platnosti vzorných
ustanovení zákonné úmluvy a příspěvek dojde úhrady
ve schválených vládních rozpočtech r. 1927/1931. Součast-
ně navrhl ministerstvo zemědělství 35% státní pří-
spěvek. Při volbách do výboru vodního družstva
zvoleni: Jan Vychopen č. 33, Jan Bělíčků č. 36
a Josef Labaj č. 14.

Letos byly opraveny také břehy řeky Senice a
sice mezi horním stavem a železným mostem.

Stavební ruch nebyl valný. Vystavěna pouze jed-
na dřevěná chalupa blíž Seninky, jejíž majitel Jan
Bělíčků pochází z č. 86.

Situace hospodářská místních zivnostníků byla
celkově velmi dobrá. Pluší vydělky občanů pracujících

při stavbě dráhy byly příčinou naplně hostinců. Piláři dodávali podnikatelství dráhy potřebné dřevo, formami měli rovněž dosti povoznické práce. Z počátku i kováři si přivydělávali, ale později podnikatelství mělo kováře svého. Jen mlynáři nezískali ničeho.

Poněvadž chudobinec obec nemá a na zaplacení svých chudých ať v podinách nebo ústavech pro své shrovné příjmy platiti nemůže, musí zdejší polníci své chudé a práce neschopné stravovati dům od domu. Jsou to: Josef Masarí zvaný „obecní Josef“ jenž pobývá u většího polníka 14 dní, u menšího 7 dní, a J. Falas, zvaný „Janek Kovářů“, kterého žije větší polník 2, menší 1 den. Příslušnice zdejší Marie Lukášková, zaměstnaná v tabákové továrně v Bratislavě, bývali nemocna, odevzdala své 3 nemanželské děti státnímu ústavu pro děti v Rimavskej Loboti. Tjz ústav je stravoval a později odeslal i do Leskovce. Dopravní útraty 150 Kč musela obec zaplatiti ihned. Za ošetřování v ústavě má zaplatiti 1491 Kč. Účty chudinského fondu vykazují Kč příjmů a Kč vydání.

Ze světové války nezůstal v obci žádný invalida - mrzák. Váleční poškozenci dostávají podpory, ale některým byly zmenšeny. Budíž zde uvedeno, že podpory berou i takoví, kteří jich naprosto nepotřebují.

Hostince máme dva, prodej piva v uzavřených lahvích jeden. Tjz se stále dost a dost, rovněž mnoho se i kouří. Vášní kurácké obětovali letos občané 50.173.30 Kč. Uvážme-li, že se propije obnos něko-

likrát větší, máme jasný obrázek nešetřivosti jisté části občanstva.

Následky alkoholismu jasne se projevují i ve škole. Dětek normálně duševně vyvinutých ubývá, práce s méně nadanými stává se rok od roku vysilující. Nejhorším materiálem jsou počínky válečné. Z nich dobrá polovina jest ve škole nedostatečných.

Zdravotní poměry obyvatelstva byly v tomto roce zvláště příznivé. U dospělých nevyskytla se žádná epidemie. Děti trpěly v únoru spalničkami, ale jen ty nejmenší.

Slpec je v obci 1, slabomyslných 5.

Před koncem roku byla uskutečněna lékařská prohlídka všech dětek školních. Vykonal ji p. MUDr. Machala v místnostech poradny "Našim dětem" na Vsetíně. Prohlédnuto celkem 86 dětí. Uplně zdravým nenalezeno ani jedno dítě. Zjistěny tyto nemoci, případné vady: špatné zuby 51, krátkozrakost 17, srdeční vada 4, zvětšené mandle 9, zvětšené žlázy (vobe) 33, zvětšené žlásky 27, křivice v útlém věku 15, křivá páteř 7, chudokrevnost 39. U jednoho chlapce konstatována tuberkulóza plic, u 1 děvčete tuberkulóza plic i kostí. Tento poslední případ je rodová zatíženost.

Obvodním lékařem zůstal p. Dr. Tolar, porodní asistentkou Anna Řezníčková s roční odměnou 100 Kč.

Letos narodilo se u nás 14 dětí: 7 chlapců a 7 děvčat. Počet porodů tedy poklesl. Největší po-

čet porodů spadá do ledna, srpna a září (vždy po 3).

Zemělo 8 osob, z nichž bylo 4 mužského a 4 ženského pohlaví. Dospělých bylo 5, děti 3. Dle zaměstnání byl 1 polník, 1 domkář, 3 výminkářky po polních. Děti pocházely z polních rodin 2, ze žionost 1. Dle ročního počasí připadly 3 na zimu, 4 na jaro a 1 na podzim. Průměrné stáří bylo r. měs. Nejstarší osobou zemělou byl výminkář Pavel Machálek c. 53. narozený v roce 1855, nejmladší Pavel Řezníček nar. 2. 11. 1925.

Snátek uzavřeno 8. Čtyři z rodin polnických, 1 z žionostenké, 1 řemeslnické, 1 z dělnické a 1 z domkářské.

Hřbitov zůstává týž, nevhodný a rozlohou nedostatečný. Že by u obyvatelstva byla zvláštní scta ke hrobním zemřelým, nelze říci. Neupravenost hřbitova budí v náštevníku trpké pocity.

Otázka školská dostává se letos do rozdujícího stadia. Na popud snaživého pana okr. hejtmána Kadlece usnesla se místní školní rada spolu s obecním zastupitelstvem jednomyslně dne 15. května, aby na horní škole přistavěno bylo první poschodí, dostane-li se obci přiměřené subvence. Příslušné žádosti k zemské školní radě a ministerstvu školství a národní osvěty zaslány byly v listopadu. Náklad na nadstavbu musí obec hraditi částečně prodejem dřeva z obecního lesa, prodejem staré školní budovy, subvencemi a případně pracemi, z pořádky. Potřebné dříví dá ze svých lesů, cihly nadělá ve své režii, rovněž písek dodá ze svých pískoven. Použito bylo by i hotovosti 11.000 Kč.

1
Náčrtek nadstavby vyhotovil stavitel Fojtík z Vixovic za cenu Kč. Týž sestavil i rozpočet na 125.000 Kč který zemskou školní radou uznán za nízký a zvýšen na 170.000 Kč.

Dětek školních bylo koncem června 89, na počátku září 94. Nově nastouplých dětí bylo 13.

Učitelští síly zůstávají tytéž jako loni: říd. uč. Josef Ruda, zat. učitel Rostislav Macháček a ind. uč. Frant. Smidková. Náboženství českobratrského jsou všichni rodi a říd. učitel i učitelka měnické praci. Pouze učitel R. Macháček jest římský katolík.

Náboženství vyučuje českobratrský farář Jan Skalák ze Vsetína, jenž dochází týdně dvakrát: v pondělí a v pátek vždycky ráno mají v každé třídě týdně dvě hodiny. Děti českobratrského vyznání z Polanky dochází na vyučování náboženství do Leskovce.

Městanskou školu navštěvují dva chlapeci: Alois Jurica a Josef Vašík. Syn řídícího učitele Zdeněk Ruda studuje ve 2. třídě reál. gymnasia ve Valašském Meziručí. Do hospodářské školy nechodí letos zase nikdo. Je to jízak smutný a naše rolnictvo zaharbující.

Školní slavnosti uspořádány dvě: 7. března a 28. října. Na dětský den sebrali rodi 46.-K, mexáčkům v Králově Poli darovali 26.70 Kč. Výlet na Stramberk - Hukvaldy - Trenštát uspořádán byl dne 10. června za účasti 33 dětí a obou učitelů.

Zákovská knihovna rozmnožena o 16 knih a čítá nyní 73 svazky. Rodiči čtou hodně. Více než dospělí.

Obecní knihovna zakoupila letos 21 svazků, 2

svazky obdržela darem. Celkový počet svazků jest 193. Z těch jest rábaových a poučných, časopis 1. Půjčovatelů bylo 81, kteří si vypůjčili 290 knih a sice 250 rábaových a 39 naučných a 1 časopis. Nejčtenější knihy byly: Z českých mlynů, Tragedie v polárním moři, Libuše Třanovská, Ohovy, Portátské historie, Starost, Vesnický román, Pobělohorské elegie, Vdávky Nanynky Kulichovy, Kalibiv zločin. - Obec přispěla knihovně obnosem 240 Kč, ze rábavy vytěčeno 273.20 Kč. Celkový příjem činil 578.08 Kč, vydání 729.-K, schodek 140.92 Kč.

Přednášky pořádal okresní osvětový sbor a sice: "Lesta legionářů kolem světa" a "O nakažlivých nemocích." Účast na první malá, na druhé slušná.

Divadelní spolek sehrál pouze jeden kus: "Vesnický holič." Návštěva byla pěkná.

Do obce docházejí tyto časopisy: 2 výt. Národního osvobození, 1 výtisk Národní politiky, 1 výt. Národních listů, 1 výt. Českého slova, 1 výt. Práva Lidu, 1 výt. Lidových novin 2 výt. Ruchu. Z týdenníků jest nejvíce čten "Lep" a "Nový Lid." Učitelé odebírají svůj stavovský časopis "Věstník" ve 3 exemplářích. Pro školní mládež odebírá se 13 výtisků "Mláď" a 1 výt. "Malého čtenáře." Příležitostně kupují si jednotlivci noviny na Vsetíně.

V hasičském sboru nebylo valných změn. Z činných členů přestoupili 3 k přispívajícím. Má tedy sbor ku konci roku 22 členů činných a 5 přispívajících. Velmi naléhavou se stává stavba zbrojnice. Dosavadní kulturněcké p. Mucha č. 15 na svém dvoře trpěti a z ostatního občanstva nenajde se nikdo, kdo by úsluhu sboru učinil.

Peněžních prostředků na stavbu není. A tak se hledá východisko všemožně. Jedni navrhuji posčítati se stavbou až do výstavby školy. Druzí doporučují přestavbu církevní kovářny. Poněvadž církev chce kovářnu pronajmouti jen na neurčitou dobu, jest i proti tomuto návrhu odpor. Jisto jest, že věc tato na dlouho odhládati se nedá.

Ibor věnoval se letos kromě výcviku hlavně splácení dluhů vršlého zakoupením stroje. Koncem roku měl ještě 10.000 Kč dluhu. Iborová pokladna přijala letos 6328.70 Kč, vydala 5618.35 Kč. 8. srpna pořádáno okrškové cvičení za součinnosti okolních sborů z Ústí, Lenínky a Polanky. Účast byla slušná a po cvičení pořádaný výlet měl pěkný finanční úspěch: 1607.85 Kč zisku.

Náboženský život není na vyšší úrovni. Každou třetí neděli koná bohoslužby ve staré škole československý farář Jan Škalák ze Vsetína. Navštěva kostela nevelká, mládež se vyhýbá. Z církevních časopisů odebírají se Československé hlasy. Ze sbírek, podnikaných církví mezi svým příslušníky, jeví se nepatrné porozumění pro potřeby sboru.

Komise pro vedení voličských seznamů byly obnoveny. Předsedou jmenován Jan Vychopen, rolník č. 33, nynější starosta obce. Za stranu republikánskou Josef Labaj č. 14. a František Řezníček č. 4, za stranu sociálnědemokratickou Josef Holub č. 90. a za komunisty Martin Mucha č. 94.

Dne 28. února konána důvěrná schůze informující ohledně parcelace panství Dreherova v Brumově, kde

rouž do Valašských Klobouk svolal senátor Hrejsa
z Jasení a poslanec Vencl z Rožnova. Obecní zastupitelstvo
vyslalo své zástupce Jana Vychopně, starostu a
Martina Hrtána č. 85. Leshovec má totiž velký zájem na
parcelaci xminěného velhostatku, neboť se uchází o příděl
panského lesa ve výměře 17 ha lesíciho v jeho katastru.
V této shůzi zvolen výbor pro parcelaci Dreherova velhostatku
jehož předsedovi D. Guškově ve Valašských Kloboukách
podána 25. listopadu žádost o příděl „Inoxu“. Přijímací
cena má činiti asi 500 Kč za měřici což při 85 měřících
bude činiti asi 42.000 Kč.

Sporů soudních obec v tomto roce s nikým neměla.

ny
viděl

OKRESNÍ ÚŘAD NA VSETÍNĚ

NA VŠETÍNĚ dne 14. VI. 1933 19.

M. F. K. a e
Pace. vech. 1/1
Procto. 1/1

Dne 7. února 1962 projednala školská a kulturní komise se MUV otázkou obecní kroniky. Ples všechny snahy veřejných činitelů zůstává kronika bez povšimnutí. Mexera od r. 1926 je příliš velká a nikdo nemá odvahy pokusit se doplnit chybějící stránkami.

Školská komise utvořila tříčlennou komisi (Miloš Mucha č. 97, Vlasta Pečenová č. 144 a Bohumil Šlováček 93) a uložila jí, aby vyhledala ve veselínském archivu potřebný materiál a na základě dě výpisů se pokusila zachytit alespoň nejdůležitější události pro zápis do kroniky.

Pověření členové úkol přijali a navázali ihned jednání s pracovníkem veselínského muzea dr. Prouškou, který jim velmi ochotně poskytl potřebné informace pro zápis a předal jim také část materiálu.

Komise pročtena zápisů obecního zastupitelstva, obecní rada a finanční komise, jakož i jiný listinný materiál a z výpisů sestavila zápis. Budou neúplné, protože chybí mnoho dat ale alespoň v nejhrubších rysech zachytí události od r. 1926.

Rok 1927.

Prvé sliny blížící se hospodářské krize se projevují v okrese vsetínském omezením pracovní příležitosti ve sklárnách. Práce se jen po 4 dni v týdnu.

Uroda na polích byla slabá. Podzimní osev z r. 1926 zničili slimáci. Většina ozimů byla raována. Udobě, le-
dových mužů "přišly nečekaně dva velmi silné mraky a zmi-
šily všechnu naději voscniářů. Skromy byly v té době v nejil-
nějším rozkvětu.

Podle chovatelských zápisů bylo v obci 254 kusů běhavého dobytka. Obecní plemeníky chovali Josef a Jan Juříčkovi z č. 96 za odměnu 6 400 Kčs ročně. Každý cho-
vatel běhavého dobytka odevzdával chovatelům plemeníků
po 2 kg ovesa na jeden kus. Choové platili remédělcí.

Správu obce vedlo patnáctičlenné obecní zastupi-
telstvo, které bylo zvoleno v r. 1923. Ke schůzím se scházelo ne-
pravidelně. Za rok se konalo 7 plenárních schůzí. Pětčlenná
obecní rada konala podle knihy zápisů jen 6 schůzí do roka.
Vše ostatní bylo ponecháno na starostovi. Hlavním předmě-
tem jednání zastupitelstva bývalo schvalování výročních účtů
a rozpočtů. Protože obec hospodářila jen s vlastními prostředky,
bylo rozpočtové jednání s zastupitelstvem konečné a nadřízené
úřady nebyly s hospodaření řádného mimořádného zájmu.
Výroční účty bývaly rovněž schvalovány bez námitek. Za rok
1926 byl výroční účet schválen teprve 21. srpna 1927. Současně
byl schválen výroční účet samostatného chudinského fondu.
Příjmy obecní pozůstávaly z následujících polo-
žek:

Kolovost z minulého roku	7 335,30 Kč.
Z polního a lesního hospodářství	7 476,46 -

Různé dávky	5 842,25 Kč
Státní přiděly	169,24 -"
Za prodaného plemeníka	2 665, - -"
Průběžné příjmy	11 000, - "
<u>Celkem</u>	<u>34 488,25 Kč.</u>

Vydání:

Odměna starostovi a j. funkcionářům	1 180,40 Kč
Věcné naklady na kancelář	334,20 -"
Správní výdaje	87, - -"
Naklady na polní a lesní hospodářství	805,92 -"
Ponocný a hasičský sbor	609,02 -"
Zdravotníci	311,54 -"
Za plemeníka	3 487, - -"
Sociální péče	1 475, - -"
Školství, knihovna a hřbitov	5 174,30 -"
Výdaje průběžné	21 000, - -"
<u>Celkem</u>	<u>34 464,38 Kč.</u>

Pokladní holovost činila 23,87 Kč.

Místní školní rada hospodářila uvolněl a měla přebytek 2 418,78 Kč. U výdajích se objevila položka 4 500 Kč. Tento obnos zapůjčila místní školní rada vodnímu družstvu v Deskovci. Pokladnu má obhospodářoval řídící učitel Josef Puda.

Z hospodáření chudinského fondu je pateno, že příjmu 2 194,52 Kč bylo použito na krytí výdání jin do výše 1 628, - Kč. Byly placeny kladné ošetrovací výlohy na Jana, Karla a Frant. Lukáškovy a na Carla Morgu a J. Zgarbu.

Během roku došlo k volbě nového pokladníka a členů finanční komise. Ani dojí volba však ne-rozhodla o kandidátu, a proto došlo k užší volbě. Pokladníkem byl zvolen Jan Jureček č. 67 většinou

7 proti 6 hlasům.

Do finanční komise byli zvoleni Josef Labaj č. 14, Václav Schmidke č. 106, Jan Juřica č. 79 a Jan Smilek č. 24.

Funkční odměny byly nízké. Starosta obdržel ročně 300 Kč funkční odměny a 350 Kč za písařské práce. Námištek a radní obdrželi dohromady 68 Kč, pokladník 83 Kč a obecní posel 250 Kč ročně.

Budovatelské úsilí se v obci neprojevilo. Mnoho se hovořilo o přestavbě obecní školy. Zemská školní rada v Brně naslala obecnímu zastupitelstvu technické vyjádření k návrhu na přestavbu školy. Zastupitelstvo toto technické vyjádření schválilo ve schůzi 18. března.

Ve schůzi 25. listopadu rozhodlo zastupitelstvo, že je třeba postavit v prostoru „u církve k valentom“ betonový most přes Penici. Byl požádán správce okresní správní komise o potřebný rozpočet.

Vodní družstvo provádělo meliorační práce na lukách a na polích na západní straně silnice. Obecní zastupitelstvo podpořilo vodní družstvo půjčkou ve výši 10 000 Kč na 6% úrok.

Cena pozemků se pohybovala letos kolem Kč 1,- za 1 m², což je patrně ze zápisu, že „Pavel Řimíček č. 59 zaplatil za 26 m² obci 31,20 Kč.

Zdravotní stav občanů byl dobrý. V únoru se vyskytla větší epidemie chřipky. Příběh byl lehkého rázu a většina onemocnění se vyskytovala mezi dětmi.

V místní škole vyučoval řídící učitel Josef Ruda v I. třídě, Karel Macháček ve II. třídě. Do školy chodilo 8 dětí. Propustiček vysvědčení bylo vydáno 17, na odchodnou 1 a frekvenciacní 1. Městanskou školu na Veselíně navštěvoval z celé obce pouze 1 žák.

Rok 1928.

V tomto jubilejním roce byla dána do provozu jednokolejná dráha T. G. Masaryka. Účde přes Bílé Karpaty. Náklad na stavbu činil 150 milionů Kč. Má 3 viadukty a dva tunely (880 a 220 m).

Otevření provedl tehdejší ministr železnic Najman.

Podle publikace, vydané k této příležitosti, měla obec Leskovec tehdy 573 obyvatel, vesměs českobratrského vyznání a 108 domů, 2 pily a 2 mlýny.

Ukolem dráhy bylo zlepšit spojení se Slovenskem. Od vzniku myšlenky ke skutečné stavbě uplynulo 62 let, 30 let od první žádosti Čaláš. Klobouk.

U naší obce byl postaven jen strážní domek, a tak občané museli chodit na nádraží až na rozhraní obce Leskovec a Ústí do stanice Leskovec, kde byla vlastní nákladní a osobní zastávka.

Dráha byla do určité míry stavbou sociální, neboť se ve správě uvádí, že „aby se čililo nezaměstnanosti na Čalášsku, bylo počato s částečným prováděním zemních prací 28. května 1923 v částech trati u Ústí a v Bylnici-Brumově ještě dříve, než bylo dokončeno trasování a projektování této dráhy.“ Zemní práce od km 3,844 do km 5,150 byly svěřeny v dubnu 1923 firmě Bratří Špačkové v Oléšské Čechovi. Největšího počet zaměstnaného dělnictva byl v r. 1926 a to 3731 lidí. Úhrn vyplacených mezd činil 80 milionů Kč. Počasí bylo v letech 1925 a 1926 méně příznivé stavbě s množstvím 1016 mm srážek, v letech poráživších příznivě.

Velká vzdálenost obce od zastávky vedla obecní starší k rozhodnutí, aby spolu se zastupci obce Sminky pořádali o zřízení zastávky u strážního domku v Leskovci. Starostové obou obcí jednali osobně na ředitelství státních drah v Olomouci, ale bezvýsledně.

U neděli 21. října 1928 se konala slavnost na zahájení provozu na dráze Usetín - Bylnice - Brumov. Zahajovací vlak přijel od Bylnice a v obci Leskovci se zdržel 2 minuty. Po prohlídce odjel ke Usetínu v 11³⁵ hod. dopoledne. Ústup do zahajovacího vlaku byl dovozen jen hostím, kteří se mohli prokázat vládními pověrkami. Ty byly současně legitimací k jízdě.

Druhou významnou událostí roku byly volby do zemského a do okresního zastupitelstva. Konaly se 2. prosince. Obec Leskovec odevzdala podle záknamu volební výsledky ve 2³⁰ hod. v noci na okres. úřadě na Usetíně. Pro volby do okresu bylo v obci odevzdáno 100 hlasů pro agrární stranu, 9 pro sociálně demokratickou, 3 pro živnostníky, 129 pro české socialisty, 1 pro stranu lidovou a 30 pro komunistickou stranu.

Bez zaměstnanosti se začíná projevovat výrazněji. Na Valašsku bylo v únoru již 966 osob bez práce, v březnu 1159, v dubnu 953.

Ale ani zemědělcům se nevedlo dobře. Nastal značný pokles cen masa, takže za 1 kg živé váhy hovězího se platilo 1 Kčs. Jarní práce začaly až v druhé polovině března a hlavně v dubnu.

Senosic začala začátkem července, k ně v prvním srpnovém týdnu.

V obci se začíná hovořit konkrétněji o přestavbě školy, o stavbě betonového mostu přes Senici a o stavbě hasičské zbrojnice. Podle obsahu zápisů ze schůzí obec-

ního zastupitelstva neprojevuje však zastupitelstvo ani rada potřebnou iniciativou. Místní činitelé jsou nerozhodní a líná povaha zemské školní rady a ministerstva školství ve věci žádosti o subvenci ještě více nerozhodnost obecního zastupitelstva podporuje.

Skutečně konkrétním činem kůstává jen skácení 10 kusů klád v obecním lese jako příprava k přestavbě školy.

Obec hospodařila bez dluhů a stále ještě v vlastních prostředcích. Vlastnila tehdy 10,48 ha pole, 22,01 ha luk a pastvin a 49,84 ha lesa. To rozhodně nestačilo ke krytí nákladů, jimiž se obecní hospodářství mělo zabývat stavbou školy, mostu a kbrojnice. Žádosti o podporu u vyšších úřadů byly zamítány. Tak tomu bylo třeba 6. února 1928, kdy obec požádala Moravský zemský výbor v Brně o udělení podpory na stavbu mostu. Moravský zemský výbor prostě žádost zamítl.

Celo se činnost obecního zastupitelstva soustřeďuje na menší práce. Opravují se obecní cesty v prostoru "od lipkami" a do obecního lesa. Foxorem byli pověřeni Josef Holub č. 34 a Martin Vychopen č. 62. Dělníkům byla vyplácena hodinová mzda 2,20 Kč. Náklad na opravu činil 3 304,80 Kč.

Obecní příjmy činily 17 239,18 Kč, výdání 16 226,77 Kč. Pokladni holovost byla 1012,41 Kč. Podle vyhlášky, uložené v murech na Úselině, je patrné, že obecní účty byly v obci řádně vyloženy po dobu od 19/5 do 3/6 a že k nim nebylo připomínek.

Místní školní rada končila své hospodářství roční pokladni holovostí Kč 1 819,64.

Novým řádným byl zvolen 18. června Jan Kášný č. 50 s platem 200 Kč ročně.

Tříletí ceny zboží se pohybovaly v následujícím roz-
pětí:

maslo	24,- - 25,- Kč
vejce	0,80 - 0,85 Kč
svaroh	4,- - 5,- Kč
sliepice	18,- - 22,- Kč
husa	32,- - 40,- Kč
jablka	1,80 - 2,50 Kč
hrušky	2,- - 2,50 Kč
brambory	45,- - 50,- Kč
salata	od 50,- Kč

Podrazil cukr, takže 1 kg krystalového cukru byl na 6,60 Kč, kusového na 6,70 Kč a kostkový na 6,80 Kč.

Místní potok Senice (v deskovci „řeka“) se často rozvodňoval a poškozoval okolní pole. Správa hradební bystřin provedla opravu toku v prostoru od Řevničkového jezru po řekový most. Obec přispěla na opravu 2000 Kč. Ve vlastní režii provedla obec opravu břehů Senice v prostoru pod řekovým mostem nákladem asi 500 Kč. Občané však museli přispět dovozem materiálu nebo píší práci zdarma.

V organizaci školy nedošlo ke změně. Nově byla ustanovena učitelka Marie Horáková z Nového Bydčova. Po jednorocním působení v deskovci odešla na definitivní místo do Lipdálů.

Z celkového počtu 49 žáků vyšlo ze školy 15 dětí, reálné gymnasium ve Valaši. Mexičiči navštěvoval školu, do měšťanské školy nechodil nikdo!! Toto nepochopení významu vzdělání bylo opravdu kajícné a nedostatek ten se projevil později v nívoře obce znatelně.

Zdravotní stav náctva nebyl nijak uspokojivý. Při prohlídce všech dětí v poradně „Naším dětem na Veselíně bylo zjištěno, že z celkového počtu dětí je 33% (= 25 žáků) již náchylné k tuberkulóze. U jedné žákyně byl zjištěn nález na plicích.

Žakovská knihovna byla rozšířena o 14 svazků na 87, učitelská knihovna měla 108 svazků, učebních pomůcek bylo 161.

Podle zachovaných dražebních vyhlášek je možno usuzovat na hospodářský stav obyvatelstva. V čísle 57 se dražil šicí stroj a vepř, v čísle 25 jalovice, v čísle 5 kráva, v č. 34 kráva v odhadní ceně 2000 Kč pro nezaplacení všeobecné daně výdělkové a daně pro obživu, v č. 96 kráva a ovis, "šebůňák", v č. 79 vepř a v čísle 33 slepice v ceně 20 Kč.

Přes všechnu tuto neutešitelnou hospodářskou situaci dochází v tomto roce ke kolaudaci nového kostnice (již druhého) "U Šťastných".

Velký rozruch v obci způsobila vražda Anny Šafářkové, jejíž mrtvola byla nalezena na katastru Leskovec v prostoru, "Na lukách" v obilí. Celou zpravou uvádím podle Občanských novin ze dne 25. února 1928 (viz přílohu č. 1).

K zajímavé příhodě došlo na nové trati: Anna Machálková z Leskovec šala na křesničním náspe trati. Svého dvouletého synka nechala na trati, aby si hrál. Pojednou se kataličky vyjel vlak. Strojvůdce ihned upozoroval dítě mezi kolejnicemi, brzdil, dával zpáteční páru - avšak marně. Stroj zastaralého typu s vadnými brzdami nechtěl poslouchat - vlak se šinul vlastní setrvačností dál. Dítě křídalo klidně sedět na místě a zvědavě poklířilo, co to proti němu jede. Stroj byl již u chlapce, přejel ho a kus dále seprve zastavil. Zděšený strojvůdce seskočil z lokomotivy a běžel k dítěti. Leželo u kolejnic o bezvědomí se zakrvácenou klavičkou. Když bylo dítě omyto, shledalo se, že má jen několik silně krvácejících oděvin na klavičce, a že mu byly vyrazeny 3 zoubky.

(Podle Občanských novin č. 30 ze dne 28. 7. 1928)

Vražda Anny Šafaříkové a Karla Bartoloměje před porotou v Novém Jičíně.

22. t. m. začalo porotní přelíčení s Norbertem Matoškou, 25 letým dělníkem ze Lhoty, Janem Markem, 22 letým dělníkem z Hovězí a Antonínem Pacolou, 22letým mlynářským pomocníkem, bez stálého bydliště, pro zločiny loupežné vraždy a zločiny krádeže.

Jest dosud v živé paměti rozruch nad vraždou A. Šafaříkové, která byla v noci na 24. července 1927 mezi Leskovcem a Polankou zavražděna a olupena, když šla od vlaku domů. V tu dobu páchány byly v kraji krádeže a odvážná vloupání téměř každé noci.

Mrtvola Anny Šafaříkové byla nalezena až čtvrtého dne po vraždě v pohankovém poli asi 20 kroků od silnice. Lékaři zjistili zlomeninu chrupavky štítové a smrt uškrcením. Z loupežné vraždy jsou podezřelí všichni tři obžalovaní.

Norbert Matoška hned první den přelíčení prohlásil, že je vinen ve všem, co mu obžaloba klade za vinu. Pacola a Marek se přiznávají pouze ke krádežím.

Matoška, který dělá dojem člověka méně inteligentního, je rodem ze Slušovic. Po vystoupení ze školy pracoval na statku na Hané, potom v Žabčicích u Židlochovic, kde poznal Šafaříkovou. Ta odmítla jeho nabídku na vdavky. Později ji vidíval častěji na Vsetíně v sobotu, kdy přijížděla ze Zlína. V den vraždy čekal na Šafaříkovou a mezi Leskovcem a Polankou ji srazil na zem. Když ona přeskočila příkopu, dohonil ji v obilném poli. Tam ji svalil na zem, dal smyčku na krk, utáhl a zaškrtil. Pak prý ji odnesl do pole, kde byla její mrtvola na čtvrtý den nalezena. Mrtvolu přikryl pohankou. Vzal si aktovku Šafaříkové s peněženkou, v níž bylo 280 Kč svetr. Šaty prý hodil do potoka.

Na otázku, proč to udělal, odpovídá, že v Ústí u Hrtáně v hostinci vypil tři čtvrtky rumu a byl opilý. Ona prý mu nadávala do sprostáků a grázlů. Uškrtit ji nechtěl, ostatní zranění jí neudělal.

Jelikož mrtvola byla kovanou holí pobodána/asi zjišťovali, zda je už mrtva/, odpovídá Matoška na otázku, kdo mrtvolu pobodal, že nemůže nic říci, že má strach, že to všechno bere na sebe. Prohlašuje, že Marka a Pacolu tam neviděl.

Obžalovaný Jan Marek vypovídá:

Matošku nezná, s Pacolou se zná z trestnice. Večer v den vraždy se dověděl od matky, že Pacola je ve stodole a že spí. Šafaříkovou nezná jméno jen od vidění. Doznává, že čakan je jeho, prý ho zapomněl u kostela ve Francově Lhotě, kde šli "dělat kostel". Pacola se pro čakan vrátil, ~~nikak~~ a tak se dostal čakan k soudu. Rukavice prý měl po otci a bral je na "práci", ab nezůstaly otisky prstů.

Matoška proti tomu tvrdil Markovi do očí, že spolu mluvili před vraždou dvakrát, a že byl s Markem po vraždě ve Zlíně a nejednou vypravu je, jak se v sobotu ráno před vraždou radili, jak Šafaříkovou oberou.

Pacola popírá vraždu Šafaříkové.

K obratu ve vyšetřování dochází při výsledku svědkyně Terezie Mikšové, která našla mrtvolu Šafaříkové, když šla s nějakou Srbovou na Vsetín. Přišla k poli, kde v pohance ležela zavražděná. V tom k nim přicházeli tři mladíci, v nichž poznala s úplnou určitostí obžalované. Matoška prý řekl: "Taty hore je ječmen povalený. Tady musí být někde baba zabitá." To opakoval třikrát. Šel do ječmene, a poněvadž ze silnice bylo vidět, jako by v pohance byla jáma, poslala svědkyně do pohanky Matošku a Pacolu zatahala za rukáv, aby se šel podívat, co v pohance je. Šla za nimi a pravila Matoškovi, aby odkryl pohanku. Když odkryl mrtvolu, poznala v ní Šafaříkovou. U mrtvoly byly stopy nohou a z toho usuzovala, že pachatelé museli být dva. Pospíchala věc oznámit v Polance, ale vrátila se, že to oznámí po nějakém chodci. Zatím mladíci byli pryč.

Při konfrontaci se svědkyní, která poznala s plnou určitostí obžalované, stojí tito zaraženi a neodpovídají.

Lékaři znalci dr. Neuman a dr. Thirly o Matoškovi podávají posudek:

Je méně inteligentní, naivní jako malé dítě, až hloupý, je bázlivý a podléhá cizím vlivům. Je příčetný a jeho zmenšenou inteligenci považují pouze za polehčující okolnost.

Po výroku pototy odebral se soudní dvůr k poradě a po půl hodině vynáší předseda za hrobového ticha rozsudek:

Norbert Matoška a Jan Marek odsuzují se k trestu smrti provazem, Antonín Pacola k těžkému žaláři na deset let, čtvrtletně postem zostřeného.

Po dnešním přelíšení obžalovaní slzeli a při vynesení rozsudku Marek a Pacola propukli v pláč.

Rok 1929.

Začátek roku byl ve znamení velikých vánic a krutých mrazů. Po celý leden se mrazy stupňovaly, v dnou dosáhly až -36°C . Vlak, který vyjížděl ze Ušetína před sedmou hodinou, dojel do Valaš. Mexičiči o půl jedenácti. Pro tuhou zimu byla přerušena i školní docházka.

Nejvíce byly postiženy tuhou zimou oocení stromy. Rok 1929 znamenal konec slaoného valašského ooceníářství. Od té doby nenajdeme už nikde u nás tolika krámých švestek nebo jaderničků. Valašské „sušičně“ mixery postupně se zánikem oocení stromů.

Jakousi hospodářskou náhradou za vyhynulé valašské ooceníářství začalo tu pěstování bavnických semen na semeno. Velkou zásluhu měla o to pícninářská a travinářská stanice v Pořánově pod Radhoštěm. Tato získávala mezi našimi zemědělci své členy a tak pomalu popularisovala nové směry v našem hodně pracném zemědělství.

Slav dobyška se proti předcházejícím rokem podstatně změnil. V obci se chovalo 194 dojnic a 38 jalovic. Občanské noviny č. 23 ze dne 8. června 1929 přinesly zajímavou zprávu o kvalitě chovu dobyška v obci. Podle této zprávy budil na výstavě dobyška značnou pozornost tým z Leskova. Toiče mělo ohromnou sílu: soba pohnulo hlavou, již peoné brány okradly, u něj bylo uvažáno, praskaly jako sirky. Komise mu přikla proní cenu - slabý čsl. dukát. Právě, když se zjistilo, že majitel

90
byka prodal jednomu veselinskému křemíkovi na maso,
byla majiteli proti cena odebrána.

Občanské noviny si také všimly, že občanské zastu-
pitelstvo neprojevilo dostatečný zájem o přestavbu školy
a přinesly následující lokálku:

„Obec Leskovec náleží už jen mezi malé počty obcí na
okrese, které nemají otázku umístění náctva ještě v pořádku.
Stará občanská budova, kde je umístěna prozatímní třída,
je naprosto nevyhovující, ba je přímo zabíjíkem zdraví
děti i učitele svou temnotou. Je nejen malá a nízká,
ale katuchlá a vůbec nevyhovující. Proto čilejší občané
starají se všemožně, aby konečně došlo k nápravě, která je
projekována nadstavbou jednoho patra školy.“

Poslanec Sladký docílil intervencí u ministra škol-
ství Štefánka, že obci povolena výnosem č. 21 795/29, stá-
ní subvence 50 000 Kč pro rok 1929. Země povolila 8 000 Kč
již v. 1928 a letos povolí značnější obnos. Nemí tedy již
důvodu, aby odpovědní činitelé na obci, zejména starosta
Vychopen, pochybovali o tom, že se stavbou možno ne-
prodlení začít. Či čeká, až okresní úřad bude nucen
zakročiti s veškerou energií? Bude to pak lacinější?
Neraslouží děti leskovecké, aby jejich zdraví a jejich
budoucnost byla vzata v úvahu? Jen opravdu chlíb
a půjde to, poněvadž je nebezpečí, že možná-li se se
stavbou letos, subvence se porbudou.....“

Zástupci obce začínají pod dojmem všech podobných
zpráv projívat o přestavbu větší zájem. Dochází k
jednání se stavitelem Gebauerem ze Čestína. Na schůzi
zastupitelstva 30. srpna, které byl přítomen okresní
hejtmán dr. Brěský a stavitel Gebauer, došlo k uzavření
smlouvy mezi obcí Leskovec a vednickým a kovářským
mistrem F. Gebauerem v záležitosti přestavby a nad-
stavby školy. Podle této smlouvy činí náklad 56 070,05 Kč.

Donor nadd stavbou za obec vykonávala komise ve složení Josef Ruda, řídící učitel, Jan Jurica č. 79, Karel Chmelář č. 104, Martin Kelnář č. 90 a Josef Labaj č. 14. Náklad na všechny práce spojené s přestavbou školy byl rozpočten na 250 000 Kč a byl zajištěn půjčkou u Městské spořitelny na Ušetíně.

Ministerstvo školství udělilo subvenci 50 000 Kč, zemská školní rada v Brně 8 000 Kč.

V obci bylo rozhodnuto, že ke stavbě bude použito ručně pálených cihel, které si občané sami připraví. Klína se měla kopat na pozemku Josefa Muechy č. 6. Jmenovaný měl rovněž poskytnout pozemek na „šopu“ a na „plac“ k sušení cihel. Náhradou mu mělo být vyplaceno za 1000 ks hotových cihel 11 Kč. Ovšem se ukázalo, že klína je nevhodná.

Také o radání řemeslnických prací bylo v tomto roce rozhodnuto. Holářské práce byly radány Rudolfu Kleinovi ze Ušetína, klempířské Josefu Kadlecovi, pokrývačské R. Venclovi, zámečnické Josefu Čankovi, sklenářské L. Klímkovi, natěračské Janu Čáculovi a kamnářské B. Budníkovi. Všichni řemeslníci byli ze Ušetína.

Starost o stavbu si vyřadala častěji jízdy na Ušetín, případně do Brna. Zastupitelstvo proto upravilo služební diety, takže za ubytování dne při jednání měl člen rady nárok na 3 Kč, při jednání na Ušetíně 5,- Kč včetně jídného, při jednání ve Valaš. Meziříčí 10,- Kč, v Brně 40,- Kč za den.

Původní rozpočet obce vykazoval v řádném hospodaření schodek 8 330,- Kč. Obec naváděla o zemský příspěvek. Zemský úřad prokoumal návrh rozpočtu a upravil rozpočet tak, že vznikl přebytek 119,- Kč. To si osěm vyřadalo zavedení dalších dávek a piva, ze psů a poplatky za ohlédání dobytka za účelem vydání dobyt-

čího přírodního pasu.

Obec však stála ještě před stavbou sborovny. Stavění povoleno bylo okres. úřadem na Úselíně vydáno 17. 6. 1929. Stavba se uskutečnila na pozemku parcelní čís. 184/3. Prováděl ji vednický mistr Cyril Růžička ze Úselína. Základy měly rozměr 6 x 11 m, výška i s věžičkou 17,35 m. Věžka věžní konstrukce nad střechou činila 4 m.

Mimo tyto práce došlo ještě k opravě mostu (nynější železobetonový most k zastávce). Podle rozpočtu z 27. července 1927 si měla oprava mostu vyžádat 36 628,85 Kč. Obec požádala moravský zemský úřad v Brně 6. února 1928 o udělení zemské podpory. Dostalo se jí 3 000 Kč. Podle vyúčtování z 20/3 1929 je patrné, že si oprava vyžádala 14 717,35 Kč.

Ve škole bylo v tomto roce naposled vyučováno ve staré budově. Počet dětí byl 78, z toho 18 nováčků. Nově byl v Lískovci ustanoven učitel Arnošt Urbánek ze Čechovic (nav. 12/3 1901). Propuštěno bylo ze školy 6 chlapců, do měšťanské školy chodil 1 chlapec a 1 dívka. V gymnasiu studovaly 3 děti. Oprávněninách bylo napočítáno s přestavbou školy.

Zastupitelstvo i v tomto roce obnovilo jednání o přikoupení zastávky v Lískovci. Intervenoval i poslanec Sladký, ale marně. Podmínky, které si olomoucké ředitelství kladlo, byly pro obec nepřijatelné.

Dražební vyhlášky se opět objevují na obecní sabuli. Mezi nabízenými předměty byly dokonce i krovy na stavbu.

Začíná se hovořit o pozemkové reformě. Lískovec projevil zájem o příděl lesa u Thonstova velkostatků.

27. října se konaly volby do Národního
shromáždění. Ve zdejší obci bylo odevzdáno pro
komunisty 7 hlasů, pro české socialisty 122, pro soc.
demokraty 28, pro republikány 144, pro rovnostníky
9 a pro ligu prosi vakantním kandidátkám 1 hlas.

Rok 1930.

Podle statistického sčítání v tomto roce se rozkládá Leskovec na 985 ha. Počet domů stoupl proti r. 1928 ze 108 na 113. Také počet obyvatel stoupl z 573 na 592. Podle náboženství bylo 12 občanů vyznání umsko-katolického, 579 evangelického a 1 bez vyznání.

Obžaloba pozemkové reformy přinesla už v tomto roce své ovoce. Obecní zastupitelstvo vyplatilo proto svého zástupce Jana Výchopní do Prahy ke státnímu pozemkovému úřadu ve věci parcelace Deherova panství.

Zatím ubývá velmi rychle dříví v obecním lese. Dne 2. března se usneslo obecní zastupitelstvo na vykácení, do hola části bukového lesa od rubiska až po Jahodné na palivové dříví. Velikost metru byla stanovena na 1 m šířky a 1 m 30 cm výšky. Za skácení a rozdělení se platilo 1 Kč od 1 prostorového metru.

Obecní rozpočet na rok 1930 vykazoval v příjmech 10 889,- Kč, ve vydání 36 557,- Kč. Schodek 26 668,- Kč musí být kryt podle výnosu zemského úřadu v Brně ze dne 14. března 1930 čj. 16181/II/2 obecními přírůžkami ve výši 68% k dani domovní a 200% obecními přírůžkami k ostatním daním. Zbytek měl být kryt příspěvkem z vyrovnávacího fondu ve výši 21 765,- Kč.

V mimořádném rozpočtu byly očeká-
vány náklady ve výši 300 000 Kč na stavbu
školy a hasičské zbrojnice. zastupitelstvo uzavře-
lo u Městské spořitelny na Ústí p. M. půjčku ve
výši 195 000 Kč (Unesení zastupitelstva ze dne 4. 2. 1930).
Půjčka byla uzavřena na 35 let při 7% úroko-
vání, na předpokládaného úmoru 6 824,- Kč roč-
ně. Tato půjčka byla uzavřena na přestavbu ško-
ly.

Rovněž na stavbu hasičské zbrojnice by-
lo vypůjčeno rovněž ve spořitelně na Ústí p. M.
4000 Kč na 35 let při 7% úrokování při úmoru
244,- Kč ročně.

Přestavba školy si vyžádala některých
změn v drábě pozemků v okolí školy. Soused Jan
Ševčík č. 47 odstoupil obci část pozemku rabíha-
jičského do školního dvora výměnou za pozemek,
nacházející se v jeho dvoře a patřící obci. Peníze má-
mo, zdali byly změny provedeny i knihovně.

Také sousedka Františka Ševčíková č. 72
se souhlasem svého manžela, který byl s. č. v Ameri-
ce, postoupila obci pozemek v sousedství školní bu-
dovy na křížení školní tělocvičny a k rozšíření
školní zahrady výměnou za obecní pozemek na
parceli č. 1214 mezi za měst.

Stavební pozemky při silnici se v té době
prodávaly za 2 Kč za 1 m².

Přestavba školy byla zahájena 2. zářím.
Do vánoc se vyučovalo polodenně. Učilo se
ve „staré škole“. Po vánocích se začalo učit už
v jedné učebně v nově přestavěné škole.

Obecní zastupitelstvo uložilo ve schůzi 10. července 1930 řídicímu učiteli Josefu Rudovi a Josefu Muchovi č. 6, aby zajeli do Přerova a tam si proklídli typy lavic a případně sjednali objednávku. Už 7. srpna se dostavil do obce továrník Šponar z Přerova, aby projednal objednávku se zastupci obce.

I přes skutečnost, že typy lavic od jmenovaného výrobce vyhovovaly a že zastupitelstvo objednávku téměř definicioně dojednalo, došlo k nečekanému pádru a lavice byly raději vsetínskému stolaři Šnajdrovi. Malá zkušenost s podobnou výrobou se projevila v nevkusných a neskladných lavicích. Cenově nebylo jistě nic ušetřeno, jedině snad že se dostalo někomu ze zastupitelstva nějaké odměny od stolaře Šnajdra. A to bývalo pro některé funkcionáře důležitější než rájem veřejnosti.

Ve škole bylo napsáno 85 dětí, a toho koncem škol. roku vyšlo s propouštěcím vysvědčením 7 žáků, do měšťánské školy odešel 1.

V učitelském sboru došlo ke změně 1. února, když nastoupil na zdejší škole učitelské místo Viktor Martinek z Křkovic u Valaš. Meziříčí.

V učitelské knihovně bylo 117 svazků, v žákovské 114, pomůcek bylo 186 inventárních čísel.

Hospodářská krize začíná nabývat větších rozměrů. Je to patrné a počtu přihlášených žadatelů na stravovací akci, kterých bylo k 16. říjnu celkem 15. Mimo toho bylo v obci řádně hlášeno 32 nezaměstnaných. Podle seznamu omezeně pracujících bylo 20 osob ženatých, kteří pečovali o 36 dětí

a 12 osob svobodných. 27. října nastal okresní úřad na Úšelině do obce desetikorunové poukázky, jejichž počet není ve ráznamech patených. Přátkem prosince došlo do obce 50 poukárek pro nezaměstnané a koncem prosince 60 kusů. Jak kritické to byly vánoce pro mnohé rodiny, si snadno domyslíme.

Výhláškou okresního úřadu na Úšelině ze dne 8. prosince 1930 dochází ke klonění masa. Tím ovšem nezaměstnaným pomoci nebylo a malozemědělcům bylo podstatně ublíženo. Pro zajímavost uvádím některé ceny:

Hovězí maso I. a jakosti a I. jakosti	Kč 12,-
" maso II. jakosti	" 8,-
Vepřové maso snímané	" 14,-
" " sluslé	" 12,-
" " bez kostí	" 18,-
Teletí maso bez kostí	" 20,-
Skopové maso	" 10,-
Uzené libové	" 18,-
Sádlo lopené	16 - 18,-
Slanina uzená	14 - 18,-
Sůnka vařená	36 - 40,-
Krakovský salám	18,-
Sůnkový salám	24,-
Pláčenka domácí	16,-

Pro mimořádně silné zimě v uplynulém roce se začal smatelně projevovat úbytek ovocného stromoví. Podle soupisu k 20. září je patnáct, že téměř polovina stromů odumřela. K vyparování nových stromů docházelo velmi omezeně, takže v obci je 335 jablo-

78
ní, 285 kusů, 102 kusů a pouze 366 světek. Úal-
ské ovocnářství se v této rány nezapamátuje.

Obecní zastupitelstvo znovu obnovilo
žádost, aby vlaky na trati Bylnice-Ústí
zastavovaly v Leskovci v km 32,0. Ředitelství
státních drah v Olomouci částečně vyhovělo a tak
od 15. května 1930 zastavovaly v obci motorové vlaky.
Týkalo se to pouze tří vlaků k Bylnici a tří ke Ú-
stí. Jízdenky vydávala průvodčí ve vlaku.

Rok 1931

Řádné a mimořádné hospodaření obce je přednáménáno skutečností, že obec hospodářů s podporou vyrovnávacího fondu. To málo za následek a vedení všech možných dávek (dávek a piva, a kanič-ních zábrav, ze psů a pod.).

Aby byla zachycena alespoň v jednom roce čísla obecního hospodaření, uvádíme přehled řádných i mimořádných příjmů a výdajů:

Příjmy:

Kolovost z v. 1930..... Kč	2 808,51
Záhrady správních výloh..... -	438,90
Z poľního a les. hospodářství..... -	11 914,30
Příspěvky k přírodním daním..... -	6 591,15
Dávky a piva..... -	1 715,50
Dávka ze zábrav..... -	605,40
Dávka z přežitku..... -	4 756,60
Dávka ze psů..... -	160,-
Státní příspěvek z domovní daně..... -	634,55
Příspěvek z vyrovnávacího fondu..... -	5 490,-
Přírodní listy dobytčů a j..... -	920,-
<u>Příjmy průběžné..... -</u>	<u>15 239,34</u>
Příjmy celkem.....	51 280,25

Výdaj:

Ústřední správa..... Kč	4 820,95
Obecní jmění..... -	3 080,75
Příspěvky, dávky, příspěvky..... -	104,45
Bezpečnost..... -	508,20
Zdravotnictví..... -	250,-

Komunikace	Kč	494,95
Zemědělství	-	1 115,80
Sociální péče	-	614,-
Školství	-	3 435,95
Umořování a úroky obce dluhů	-	21 900,-
Průběžné výdaje	-	14 955,20
<u>Výdaje celkem</u>		51 280,25

Mimoriádné hospodaření:

Príjmy: Subvence na staobu školy Kč	23 000,-
Půjčky - - - - - Kč	11 198,-
Príspevky občanů na most Kč	229,80
<u>Celkem</u>	34 427,80
Výdaje: Staoba školy a mostu	17 189,43
Príspevek regulační správě	1 300,-
<u>Mimoriádné průběž. výdaje</u>	10 570,37
<u>Celkem</u>	29 059,80

Místní školní rada hospodářila se svým rozpočtem:

Príjmy: Vyvednutý vklad ve spořitelny	747,-
Meliorační družstvo - zbytek půjčky	350,40
Nájemné od církve na dva roky	50,-
Nájemné ve staré škole	50,-
Príspevek od obce	2 886,50
<u>Príjmy</u>	6,-
<u>Príjmy celkem</u>	4 089,90

Výdání: Schodek z min. roku Kč	110,31
Pomůcky -	10,-
Žákovská knihovna -	6,-
Učitelská knihovna -	365,30
Olup -	1 288,-
Zařízení do kuchyně -	320,-

Uklid.....	Kč	410,-
Biurní.....	"	440,50
Kancelář a tiskopisy.....	"	825,05
Pojistné.....	"	175,-
<u>Vydání celkem</u>	Kč	<u>3 950,16</u>

Uvádíme sřechi tato čísla také proto, že v tomto roce došlo k revizi obecního hospodářství na léta 1925-31, jejíž závěr nebyl pro funkcionáře příznivý. Zpráva obsahuje 30 stran. Po revizi jednotlivých let 1926, 1927, 1928, 1929, 1930 a 1931 bylo shledáno, že v obecní pokladně chybělo 2 019,85 Kč. Na tuto částku měl podle revizní zprávy odvésti pokladník 1 580,95 Kč a starosta 438,90 Kč.

Zpráva si v závěru všimla také mimořádného hospodářství a konstatovala, že zastupitelstvo si všimlo jen stavby, ale při uzavírání půjčky nepomyslelo, že školu bude také nutno vybavit.

Stavba mostu přes Senici si do revize vyžádala nákladu 7 295,45 Kč. Z podstatnějších nedvad byla zjištěna nedostatečná péče při podpisování výplatních listin.

Při stavbě strojnice (náklad 27 970,83 Kč) nebylo věcných nesprávností.

Na nadstavbu školy získala obec ze státní subvence 50 000 Kč a 23 000 Kč subvence zemské. Půjčka činila 200 000 Kč. Náklad do dne revize činil 284 007,38 Kč.

Revizi prováděl účelní eliv okres. úřadu na Veselíně Stanislav Švitavský. Revizi začal 28. května 1931 a revizní zpráva má datum 2. května 1931.

Ze schůzí obecního zastupitelstva je patrné, že podstatná část schůzí se zabývala projednáváním obecních prací a osobními aměnamí.

Za nového člena zastupitelstva byl 22. února přijat Pavel Láza č. 71. Dochází také ke aměně poklad-

níka. Dne 31. května přejal pokladnu František Řez-
ničák č. 4, ale už 21. srpna přejímá pokladnu nově
zvolený pokladník Jan Šrba č. 38. Také do finanční
komise byli zvoleni noví členové Josef Jurčák č. 112
a Josef Šurj č. 73.

Byl to jistě důsledek revize, ale i obecních
voleb, které se v tomto roce konaly. Podle zprávy v
Občanských novinách získali při těchto volbách
republikáni 140 hlasů a 7 mandátů, sociální de-
mokraté 27 hlasů a 1 mandát, národní socialisté 67 hlasů
a 3 mandáty, dělnická skupina 44 hlasů a 2 mandáty,
občanská strana 48 hlasů a 2 mandáty.

Uvádíme opis kandidátní listiny Republi-
kánské strany zemědělského a maloroľnického lidu
a Domoviny domkářů a maloroľníků:

1. Labaj Josef, rolník, č. 14
2. Řezničák Frant., pílař, č. 4
3. Mucha Josef, maloroľník, č. 6
4. Jurčák Josef, maloroľník č. 112
5. Šrba Jan, rolník, č. 38
6. Mucha Jan, rolník č. 25
7. Šťastný Josef, hostinský a řezník, č. 26
8. Hrbán Martin, rolník, č. 90
9. Hromada Antonín, rolník, č. 64
10. Talaš Jan, rolník, č. 63
11. Mucha Josef, rolník č. 15
12. Řezničák Pavel, rolník, č. 59
13. Štaník Jan, rolník, č. 36
14. Martinec Jan, rolník, č. 91
15. Jurčák Jan, rolník, č. 96

Zvolen byl také Josef Šťastný č. 26. Okružní úřad
však volbu neuznal, jímžto jmenovaný byl mladší 26 let a tedy

nevolitelný. Tím se stala volba neplatná a na jeho místo nastoupil prvý náhradník Martin Hlavan č. 90.

Hospodářská situace jednotlivých zemědělských usedlostí neustále zhoršovala. Bylo to patrné u velké-
ho množství drážd. Zabavovány byly krávy, vepři,
ale i drobné hospodářské nářadí.

V červnu došlo k prudké bouři nad Leskov-
cem. Bouře byla provázena průtrží mraců. Škody
byly opravdu velké. Okresní úřad poukázal dne 20. června
obci částku Kč 100,- s tím, aby starosta obce tuto
částku postiženým, jejichž existence následkem živelních
pohrom je vážně ohrožen, spravedlivě a nestranně rozdělil."

Cena chleba byla v současné době podle vyhlášky
okres. úřadu na Ústí upravena následovně:

Chléb o váze 1,60kg.....	3,50 Kč
" " 2,20kg.....	5,50 --
" " 3,65kg.....	8, -- --
" " 4,60kg.....	10, -- --

Mnohem svízelnější situace se projevuje na trhu
práce. Neraměstnanost nabývá nebezpečných rozměrů. Pří-
dělky lístků na potraviny pro neraměstnané jsou nízké a
nestačí chránit postižené před hladem. Tak 24. února se
vydávaly u starosty obce lístky pro neraměstnané od 6
do 8 hod. večer. Vydáno bylo 122 lístků pro 35 nera-
městnaných. V květnu však přibývají další neraměst-
naní. A při vši téhle situaci vydává okres. úřad
16. ledna vyhlášku pod č. 314/18, v níž se výslovně
uvádí, že "na poukárky státní sbírací akce pro
osoby neraměstnané a omezeně pracující nemá nikdo práv-
ního nároku."

Přídělky těchto lístků jsou různé. V lednu to
bylo 122 kusů, v únoru 225 kusů, v březnu 225 kusů, v dub-

nu stejně, ale už v květnu přesto, ke počet nezaměstnaných stoupl, počet lístků klesá na 200 kusů. Terorní práce alespoň částečně mírní bídu leskovceckých dělníků. Průdíly lístků také klesají na 50 kusů v říjnu.

Obecní zastupitelstvo zajišťuje nouzové práce, ale jen v malé míře. Měly být opraveny lávky, plot u školy. Počítalo se, že se při těchto pracích zaměstná po dobu 14 dní 8-10 nezaměstnaných.

Není divu, že na podobných sociálních poměrech neprojeví občané zájem o elektrisaci obce. Přidomoravské elektrárny v Přerově nabídly obci 11. srpna vypracování rozpočtu a žádosti o podporu. Z dalšího jednání bylo patrné, že i tak samozřejmá věc jako je elektrické osvětlení, neujímá se vždy a na všech okolnostech bez potíží.

Práce na stavbě školy pokračovaly už jen v malém rozsahu. Podle účtů bylo proslaveno 12 904,48 Kč. Z toho bylo vyplaceno 5 000 Kč Čankovi ze Ušetína za kámenčnické práce.

Ve škole došlo ke změně nástupem učitelky Alžběny Pebrášové ze Ušetína.

Mezi starostou obce a řídicím učitelem došlo ke sporu, který musel být řešen okresním úřadem. Spor dopadl ve prospěch řídicího učitele Josefa Rudy. Jednalo se o klíče od školní kuchyně.

Školou navštěvovalo 97 dětí, z toho 46 chlapců. Do měšťanské školy chodilo 6 žáků. Z toho pro 4 žáky rozhodlo obecní zastupitelstvo uhradit zápisné ve výši Kč 25,-. Byli to žáci Jan Moxga č. 21, Miloš Jurica č. 79, Ant. Klášný č. 78 a Miloš Jurica č. 16.

Za nejvyšší povahu také objednátku občanů

19
váhy od firmy Josef Kaláb v Brně. Jednalo se o
dobytčí váhu o váživosti 1250 kg s tiskacím přístro-
jem k otiskování odvážené síře. Její cena mimo 2% daň
z obrátu činila 3 450 Kč.

Před koncem roku došlo k velké sněhové bouři
ve dnech 26.-28. října. Bouře způsobila mnoho polo-
mů. Sněh však brzy roztál a nadcházející zima
byla celkem mírná.

Rok 1932.

Líma trvala poměrně dlouho. V druhé polovině dubna byly ještě silné mrazy. Vymrзло mnoho je-
tele. Léto bylo krásné. Od 7. července do 12. srpna
nepršelo. Podzim byl velmi suchý, proto se nemohly
rásit ozimy.

Problém nezaměstnanosti vyplňuje takřka
všechno jednání obecních starších. Dne 6. února
se obec rozhodla přistoupit za člena okresního
spolku pro péči o nezaměstnané s měsíčním příspě-
vkem Kč 8,-

Dne 28. května se usneslo zastupitelstvo vyplat
se nástupci nezaměstnaných starostu a jednoho člena
rady k okresnímu úřadu intervenovat za vyšší přidě-
lení lístků pro nezaměstnané.

V téže schůzi bylo usneseno posílat obecního chu-
dého Josefa Masara, po číslech podle pořadí. Velcí
remédělci jej měli živit 14 dní, střední 7 a malí 3 dny.

Počet nezaměstnaných dosáhl 63 osob. Podporu
v nezaměstnanosti podle gentského systému dostávalo
6 osob. Podle instrukcí ministerstva sociální péče se
mělo dostat svobodnímu týdně 10 Kč; ženatému 20 Kč.
Skutečnost byla mnohem horší, protože na osvě-
tském okrese nebyl nikdy takový přiděl lístků, aby
se akce mohla v takovém rozsahu provádět.

V obci se konala sbírka pro nezaměstnané.
Podle dochovaných sběracích listin byly sbírány
brambory, obilí a peníze. Na sbírku přispěli:

Josef Výchopeně č. 52 20 kg sušiče

Marie Muchová č. 51	3, 5 kg rži
Jan Talaš č. 49	3, - kg rži
Jan Laša č. 71	4, - kg pohanky
Fr. Ševčíková č. 72	4, - kg suršice
Pavel Lukášek č. 48	10, - kg bramborů
Jan Ševčík č. 47	15 kg rži a 12 kg semáku
Anna Ležová č. 46	3, - kg rži
Pavel Řeanicěk č. 59	12 kg rži a 12 kg semáku
Jan Kadlec č. 43	15 kg semáku a 4 kg ječmene
Marie Zgarbová č. 42	10 kg semáku
Martin Hrláň č. 85	10 kg rži a 15 kg semáku
Výchopěň Josef č. 41	3 kg rži
Alois Kechňák č. 40	15 kg semáku
Jan Oprsal č. 39	5 kg semáku
Jan Srba č. 38	24 kg suršice
Jan Štaník č. 36	8 kg ječmene
Jan Šněnský č. 74	10 kg semáku
Josef Kromada č. 69	20 kg ječmene
Jan Zgarba č. 35	4 kg ječmene
Karel Juřica č. 110	10 kg semáku
Jan Juřiček č. 67	10 kg semáku
Jan Martinec č. 91	5 kg pohanky a 3 kg semáku
Josef Juřiček č. 112	17 kg semáku
Jan Juřiček č. 96	3 kg suršice
Pospíšil č. 108	10 Kč
Šurý Jos. č. 73	10 kg ječmene
Frant. Řeanicěk č. 4	13 kg rži
Josef Mucha č. 6	nicelání (rži)
Martin Ševčík č. 12	1 Kč
Jan Výchopěň č. 81	15 kg semáku
Ant. Kromada č. 64	8 kg semáku
Jan Talaš č. 63	8 kg semáku

Jan Labaj č. 18	6 kg rži
Veronika Muchová č. 19	6 Kč
Josef Jurčiček č. 22	3 kg remáku
Rozina Smilková č. 24	3 kg remáku
Jan Mucha č. 25	1 Kč
Josef Měsný č. 26	5 kg rži a 4 Kč
Marie Vychopňová č. 28	35 kg rži a remáku
Jan Vychopň	8 kg suršice
Janě Smilková	4 kg remáku a 2 Kč
Marie Vychopňová	10 kg remáku a 2 Kč
Josef Mucha	12 kg rži

Ministerstvo sociální péče vydávalo poukázky na přiděl chleba pro nezaměstnané. Poukázka byla na 1 bochník o váze 1,5 kg.

Docházi k ustavení okresního výboru nezaměstnaných, který měl za úkol dohlížet nad rozdělením lístků. Nezaměstnaní se domáhali, aby dostávali za práci řádnou mzdu a pro lidi bez práce řádnou podporu ve výši 10-15 Kč denně. Dále se domáhali zrušení gentského systému. Očekali také, aby se pracovní doba zkrátila ze 7 na 6 hodin denně při nesnížených mzdách. Pracovní lístky měly být podle požadavků nezaměstnaných vydávány týdně a to pro ženatého bezdělného 3 lístky, na každé dítě 1 lístek, pro svobodné 2 lístky. Tyto požadavky zůstaly osm jen požadavky.

Z nouzových prací uvádíme postavení plotů u školy, sázení stromků v lese, oplocení hřbitova, oprava cest a čištění příkopů. Pracovalo se omezeně 3 dny v týdnu a denní mzda se pohybovala od 10 do 20 Kč. Při opravách cest byla denní mzda 16 Kč a vlastní příspěvek 8 Kč. Údobí od 29. srpna do 1. října

pracovalo studavě 19 osob.

U lednu bylo listky poděleno 37 osob, v ostatních měsících kolísal od 20 do 41. Na vánoce dostali nezaměstnaní pro děti 94 listků. Mimo toho bylo na Štědrý den poděleno 45 rodin peněžními podporami pro děti od 5 do 35 Kč.

Ale ani remědělci se nevedlo o mnoho lépe. Erekce se rozrůstaly a docházelo k dražbám celých usedlostí. Tak 29. července se účastnili zastupci obce dražby mlýna Josefa Kolubce č. 34. Zvolení účastníci Josef Kolub a Jan Mucha složili také za obec dražební vadium ve Kč 630,-.

K podobné dražbě došlo v č. 45, kde celá chalupa i s pozemky byla odhadnuta na 26 764 Kč s nejnižším podáním 10 509 Kč.

V číselných dalších usedlostech došlo k dražbě dobyteka i hospodářského nářadí.

Obecní hospodaření bylo odkáráno převážně na vyrovnávací fond. Klasní příjmy nestačily zdaleka krypt náklady. Obec dostala drobné podpory na mrazové práce. Chybou bylo, že ani tyto nízké částky nebyly úplně vyčerpány.

Rozpočet na r. 1933, projednávaný zastupitelstvem 28. října, předpokládal už státní příspěvek 25 077 Kč.

Dne 13. prosince vyslala obec svého zastupce Josefa Labaje do Prahy k Porumkovému úřadu, aby zjistil možnosti pro koupi dalšího lesa Šnozí a Polušek.

Podle zápisu dětí do školy jvila se potřeba rozšířit dvojtrídku na trojtrídni školu. To se také stalo. Celkem bylo kapsáno 110 dětí. Úydání místní školní rady překročilo příjmy o 271,90 Kč.

Kolem školní kahrady byl křížen ploš nákla-

dem 2216, 20 Kčs. Drátěný plot byl zakoupen u Prostějovů.

Mládež požádala obecní zastupitelstvo o povolení ke zřízení hřiště na obecní „výpusť“. Jednalo se o kus neplodné půdy, na níž byl bagrován štěrk. Mládež si chtěla toto prosbauství sama upravit. Obecní zastupitelstvo tuto žádost zamítlo. Svědčí o tom doslovný opis zápisu a protokolu zastupitelstva: „Povolení hřiště fotbalistům se zamítá a hraní kopané na tom se zakazuje“. Jistě není třeba komentáře k podobnému usnesení. A přece bylo třeba vést mládež od hostince ke hřišti, aby nedocházelo k takovým jevům, jak se bylo možno dočíst v článku „Smutné zakončení tanecní zábavy v Leskovicích“, který otiskly Občanské noviny č. 34 ze dne 20. srpna 1932. Pro zajímavost uvádíme opis článku. (Příloha 2/32.)

Smutné zakončení taneční zábavy v Leskovci.

V neděli 14. srpna byla v hostinci Josefa Šťastného v Leskovci dožínková taneční zábava, jež měla konec obvyklý při zábavách, kterých se zúčastní i "přespolní".

Před 23. hodinou, kdy už bylo vše v povznesené náladě, začali hudebníci hrát sólo, což bývá obvykle začátkem nedorozumění. Josef Mucha z Leskovce nejednou upozoroval, že František Filgas ml. z Lužné tancuje se sklenicí pod kabátem. Upozornil Filgase, aby nic nezačínal. Ten ihned přestal tančit a chtěl Muchu udeřit sklenicí, v čemž mu zabránil hostinský se svým synem.

Hned potom vznikla hádka mezi občany z Leskovce a z Lužné, která skončila na silnici před hostincem.

První to odnesl voják Karel Laža od p. pl. 43, t. č. na zemědělské dovolené. Odcházel právě z hostince na vybidnutí své matky, když zaslechl výkřik "voják" a hned nato dostal od Filgase ránu tyčkou od plotu po hlavě, po níž upadl na zem a několik mladíků z Lužné ho tak pobodalo, že zůstal ležet v bezvědomí. Podle udání dr. Lobova měl dvě bodné rány zezadu/jeena z nich sahá do plic/ a proražení kůže na hlavě.

Josef Martinec z Leskovce utrpěl na zádech bodnou ránu, sahající rovněž do plic a druhou v záloktí levé ruky až na kost. Došel ještě do hostince, ale tam upadl do bezvědomí. Oba byli převezeni do nemocnice na Vsetíně.

Když Josef Mucha odcházel z hostince, byl několika mladíky z Lužné uchopen a proti němu stál Frant. Filgas ml. s krvavým bodlem a křičel: "Ty, kluku, tebe musím zabít!" Muchovi se však podařilo utéci bez zranění.

Těžší zranění utrpěli L. Kovář/prstencem po hlavě/, Antonín Ševčík z Leskovce/řeznou ránu/, Josef Šťastný řeznou ránu na pravém koutku čelisti. Byli ošetřeni v nemocnici a propuštěni.

František, Karel a Ludvík Filgasovi utrpěli lehké zranění. Rvačka skončila střelbou. Bylo vypáleno 30 ran. Při přestřelce však nebyl nikdo raněn. Původci rvačky Filgasové z Lužné byli dodáni do vazby okresního soudu na Vsetíně.

Rok 1933.

Snih roztál 27. února. 9. března se již na jižních svazích oralo a sešlo. Jaro bylo studené až do konce dubna. Dne 30. května přišel silný mráz, takže pomrzly brambory. Léto bylo teplé a suché. Dne 29. července bylo naměřeno 42°C. Po celí léto byla nouze o vodu. Úroda byla dobrá. Zima začala desným počasím, 18. prosince byl mráz -22°C.

Neraměstnanost ohrožovala celou řadu rodin. Vzhledem k neustálým střídáním na nesprávně rozdělené listky, byla v obci ustavena komise ve složení:

Josef Labaj, starosta
Josef Holub č. 90
Josef Hurý č. 73
Martin Vychopeň č. 62
Karel Čedidla č. 77
Karel Jančálek č. 101
Martin Kláně č. 90
Jan Jurica č. 79

Dne 1. června nařídil okresní úřad na Úšetíně revizi seznamu osob pobírajících státní podporu starým starých legitimací a vydáním nových.

Pro děti neraměstnaných se začalo s vydáváním listků na mléko. Bylo vybráno 10 dětí na dobu tří týdnů. Akce se opakovala. Předtím bylo do ní zahrnuto 15 dětí.

Pro neraměstnané docházelo měsíčně od 230 do 530 poukávek. Také poukávky na chléb - 60 poukávek na týden - byly jakousi minimální zábranou hladu.

Ze soukromých dolů bylo darováno pro ne-
zaměstnané uhlí. Leskovec obdržel 20q. Jak krovně
dovedli majitelé dolů ukázat svou bezcennou tvář.
Škoda, že nemáme v těch letech dividendy těchto
majitelů!

S lístky bylo v obecního úřadu různě makla-
dáno. Tak podle zápisu je patrné, že část lístku
nebyla rozdělena a zůstala u starosty na práce,
které, se měly začít v úterý ráno o půl osmé a
na něž byli určeni:

Lava Pavel č. 115 na půl dne

Mucha Jan č. 32 na půl dne

Kisák Leopold č. 27 na půl dne

Labaj Josef č. 100 na půl dne

Žgarba Josef č. 113 na půl dne

Juríček Jan č. 86 na půl dne

Mucha Ant. č. 32 na půl dne

Juríček Martin č. 20 na půl dne

Vyhopeň Jan č. 70 na půl dne

Randus Čeněk č. 108 na 1 den

Šášný Josef č. 65 na 1 1/2 dne

Machálek Jan č. 117 na 1 den

Martinec Josef č. na 1 den

Mucha Josef č. na 1 den

Masar Pavel č. na 1 den

Jančálek Karel č. 101 na 1 den

Platilo se 1 lístek na 1 odpracovaný den.

V době od 6. února do 4. března se provádě-
lo čištění pastvin a lesa. Mada činila 16 Kčs denně
a státní příspěvek 8, Kčs.

Drahy neustávají. Mlýn č. 34 byl vydražen.
Koupila jej hostinská Rozina Smilková a Jan Mucha
č. 25, který však prakticky zastupoval R. Smilkovou.

1
Ihned po dražbě prodali oba mlýny Václavu Kacko-
vi ze Křesomil u Bystřice.

Obec se zajímala vážně o koupi lesa. Žáda-
la o půjčku Ústřední sociální pojišťovny v Praze,
ale bezvýsledně.

Na provádění nouzových prací obdržela
obec státní příspěvek 7000 Kčs, a na vybavení
školy 35000 Kčs.

Školní rozpočet předpokládal výdaje ve výši
9440 Kč, dostalo se však jen 3440 Kč. V důsledku
toho bylo nutno vydání podstatně omezit. Nepo-
chopitelné však je, proč ani částka 3440 Kč nebyla
úplně vyčerpána. I když vybavení školy bylo poměrně
dobré, jistě bylo možno zakoupit modernější vybavení.

V obecním zastupitelstvu došlo ke změně. Za
zemřelého Martina Ševčíka nastoupil Jan Juřica č. 79.

Dne 29. ledna se obecní zastupitelstvo usneslo
předat řídicímu učiteli Josefu Rudovi dar pro chu-
dý žáky ve výši 500 Kč. Tento dar byl od továrníka
Bale.

Koupě Skanov se dostala do vážnějšího
stadia. Zastupci obce Josef Labaj a Josef Kolub
byli vysláni k informačnímu jednání do Va-
lašských Klobouk k dr. Špiškoví.

Na Půjčku práce bylo usneseno upsat
500 Kč v kmenového jmění s výhradou schválení
nadřízeným úřadem.

Po delším jednání došlo také k ustavení
nového ponocného. Šel se jím Josef Martinec za
roční službu 1200 Kč. Službu nastoupil 1/11 1933.

Místní školní rada byla nově zvolena ve
složení:

Jan Jirica č. 79, Václav Schmidke, František Řezníček č. 4 a Josef Mucha č. 6. Náhradníky byli zvoleni Pavel Lára a Josef Labaj.

Dne 25. května byli vyzváni vsetinští stolaři, aby podali oferty na školní nábytek. Práce byla naklána Hugo Schneidrovi na Úsetině.

Podle soupisu ke dni 21. května bylo v obci 47 šišňů, 501 jabloní, 403 hrušňů, 169 švestek.

zemědělci prováděli poměrně velkou rekultivaci pozemků, což vysvětlá se zápisu, že zemský prezident rozhodl výnosem ze dne 13. října 1933 udělit 17 zemědělcům příspěvek ze „Společné dotace“ 31 800 Kč.

Rok 1934.

Jaro začínalo brzy a hned se také odeplilo. V polovině dubna už ukazoval teploměr na sluníčku 30°C. Koncem měsíce přišly mrazíky. Pomerly brambory i oximiny.

Po celý léto se projevovat nedostatek vody. Podzim byl pěkný. V prosinci kvěly v náhradách květi, „na dolních stránkách“ kvěly kroupičky. V první polovině prosince rostly hříby, bylo slyšet spěvné plácvo.

V tomto roce se rozmnožila vrána šedá, proto okresní úřad na Větelně nařídil její hubení fosforovou směsí.

Počet nezaměstnaných stále klesá neklesá. Podle soupisu ke dni 13. října 1934 bylo ve zdejší obci přihlášeno 58 osob o práci. Tento počet po celý rok neklesl. Mnozí z přihlášených byli živitelé několikačlenných rodin.

Ministerstvo sociální péče povolilo na nouzové práce (oprava obecních cest, řízení průpustků, příkopů a lesní práce) státní příspěvek ve výši Kč 7,- na mzdě nejvýše pro 60 osob do částky 22 000 Kč. Podle výročního účtu za rok 1934 bylo na nouzové práci vyčerpáno 21 579,45 Kč.

Sezónová akce byla dosována měsíčně 300 poukárkami. Z mimořádných akcí probíhala chlebové akce. Na dobu 5 týdnů dostávala obec pro nezaměstnané 200 poukárek. Za mimořádný je možno považovat i př-

16
děl 15 kg cukru pro děti.

Také dražby neustávají. Podle docho-
vaných dražebních vyhlášek možno usuzovat,
že byla aukcí postavena čísla 5, 8, 12, 24, 39, 40,
42, 43, 73, 104 a 133.

Obecní zastupitelstvo v tomto roce rozdá-
valo čestné občanství a to osobám cizím, o jejichž
zásluhách bylo možno i pochybovat. Jistě bylo mož-
no pochopit přiznání této cti poslanci Emanuelu
Venclovi, který měl určité zásluhy o rozvoj zemědě-
lství na Valašsku. Pochybovat musel každý o rozumnosti
přiznání čestného občanství zemskému prezidentu
Janu Černému. A přece ve schůzi zastupitelstva dne
7. března se tak stalo. Poslanci Venclovi bylo čestné
občanství přiznáno 28. dubna.

Dne 12. srpna se konala v obci pietní
slavnost odhalení pomníku padlým v první
světové válce. Protektorát nad slavností převzalo
obecní zastupitelstvo. Po pěkném průvodu promlu-
vil ke shromáždění občanů poslanec Neumeister,
ústřední tajemník Druziny válečných poškozených.
Po projevech zastupců obcí recitovaly děti. Slavnost
byla ukončena státní hymnou.

Problém koupě Inozí se oléče téměř všemi
protokoly obecního zastupitelstva. Bylo usneseno
provést půjčku mezi občany. Řízení byli pověřeni
J. Kolub, Karel Cedidla, Pavel Leixa a Jan Jurica.
Půjčka měla být úrokovaná 5%. Došlo také k
ústnímu jednání zastupců obce s dr. Špiškem. Výsle-
dek však není nikde zaznamenán.

Dne 14. dubna projednálo zastupitelstvo
návrh na přeměnění poštovního úřadu ve Valašské

Polance. Návrh byl jednomyslně zamítnut s tím, že občané jsou „spokojeni s dosavadním způsobem.“ Je jasné, že každé takové rozhodnutí bylo vždy někým ovlivňováno. Kdo měl zájem na tom, aby nedošlo ke zlepšení služeb pro občany?

Finanční hospodaření se dostává v důsledku dluhu do potíží. Zastupitelstvo hledá pomoc všude a nevynechá žádnou příležitost k podání žádosti o subvenci. Tak tomu bylo i v tomto roce. Zemská školní rada v Brně přispěla částkou 5000 Kč.

Výpočetní účet vykazuje příjmy 69 935,80 Kč, výdaje 63 081,25 Kč. Pokladni hospodářství činila 6 854,55 Kč.

Hospodaření místní školní rady vykázalo přebytek 379,35 Kč.